

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.08 109. ÅRGANG 05.09.23 - 26.09.23

**GLEM DEN SLANKE
TERMOFLASKEN ELLER
DEN GODE, GAMLE
CAMELBAK-EN; NÅ ER DET
MOTIVASJONSFLASKER
SOM GJELDER.**

GRATIS

VI HAR NETTSIDE!

Sjekk den ut på underdusken.no

10
SEKSUELL TRAKASSERING:
«Nora» har blitt tørrjokka på, klypt i rumpa og kalt hore. Nesten halvparten av kvinnelige studenter har hatt lignende opplevelser.

18
JENTER PÅ INGENIØRSTUDIET:
Kvinneandelen på studieprogrammet industriell økonomi og teknologiledelse har skutt i været. Samtidig synker kvinneandelen på andre sivilingeniørstudier.

14
DET NYE ISFIT-STYRET:
Nå har president Aurora Kolstad tatt opp åtte nye medlemmer i styret sitt. Hun mener man ikke skal undervurdere påvirkningskraften festivalen kan ha.

48
KUNST PÅ CAMPUS:
En guide til det mangfoldige utvalget av kunst ved NTNU sine fasiliteter rundt om i byen.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Ingeborg Hågensen
– Tlf: 415 69 756
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Kristoffer Benjamin Løge Hedman
– Tlf: 482 33 023
avisredaktor@studentmediene.no

Bendik Brodshaug
– Tlf: 468 47 347
nettredaktor@studentmediene.no

**ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS**
Herman Østby
– Tlf: 960 45 919
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sara Heilmann
– Tlf: 919 91 626
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Kristoffer Ramsøy Fredriksen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjørknes
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Mari Kaslegard
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Christian Rissdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Tuva Marline Ambjørseid
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Even Kaushik
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Pia Arnisen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Eline Essén og Milly Garde
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Linn Zhu Yu Grolnes
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Andrea Barland (sjef), Amanda Hytten Bjørknes, Benedikt Erikstad Javorovic, Cecilie Bjørnsdatter Raustein, Erlend Gylver, Margret Meek og Marthe Bjerva

GRAFIKERE
Milly Garde (5-21)
Emil Moberg Værnes (22-25 og 32-39)
Ingrid Kvernøvik Knudsen (26-31)
Eline Essén (40-57)

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef)

FORSIDE
Pia Arnisen

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Hvis mora hans daer, fisker vi det i mora

DYPPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJE STUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

LEDER

Ingeborg Hågensen

REDAKTØR I UNDER DUSKEN

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Norges beste studieby på tross av politikerne

På torsdag var det valgdebatt på **Samfundet** i samarbeid mellom Studentersamfundet og Adresseavisen. De ulike ungdomspartiene møtte til debatt, og studenter og andre oppmøtte kunne stille spørsmål til ordfører kandidatene Emil Raaen (Ap) og Kent Ranum (H).

Hovedtemaene i debatten var Trondheims dårlige busstilbud, det dårlige helsetilbudet i byen, og studentenes dårlige boforhold. Det ble trukket frem flere gode forslag for å løse disse forholdene. Ett av forslagene var Velferdstingets forslag om en fastleigeordning gjennom Sit. En ordning studentsamskipnaden i Oslo allerede har.

Til tross for bred enighet blant partiene har det skjedd lite for å bedre tilbudene til studentene. Dette er typisk for studentsaker. Mange er enige i at tilbudene må styrkes, men likevel brukes det lite penger på å bedre de tilbudene vi har. Studentenes helse- og trivselsundersøkelse viste at hver tredje student har psykiske helseplager. Likevel er Trondheim kommune blant dem som gir minst penger til det psykiske helsetilbudet til studentene.

Kun én av fem studenter stemmer i kommunevalget i Trondheim. Jeg mener det bør sende et klart signal til politikerne i byen: Politikken når ikke studentene. Dette til tross for at

Trondheim huser rundt 37 000 studenter. Mange stemmer i hjemkommunen, og kanskje er det fordi de kjenner politikken til hjemplassen bedre. I Volda og Bergen får studentene 5000 og 2000 kommunale kroner dersom de

melder flytting til studiebyen. Det er i det minste et konkret tiltak som viser at de ønsker at studentene skal være en del av byen.

Trondheim har altså Norges dyreste kollektivtilbud, et dårlig botilbud og sprengt kapasitet i helsevesenet. Likevel ble det nevnt flere ganger at Trondheim er Norges beste studieby. Hvordan kan det ha seg slik at Trondheim kan kalle seg Norges beste studieby, når det er så mye som er dårlig?

Jeg tror svaret på det er studentfrivilligheten. Frivillighetskulturen i byen står sterkt. Når jeg skryter av byen til andre, er det utelukkende på grunn av jobben studentene gjør. Hva er det politikerne i Trondheim spesifikt gjør for at dette skal være Norges beste studieby, foruten å sole seg i glansen av jobben vi studenter gjør?

Studentene har allerede gjort sitt og gjort Trondheim til Norges beste studieby. Skal Trondheim nå ambisjonen om å bli Nordens beste studieby også, er det på tide at trondheims politikerne blir med på laget.

TEKST: Martine Louise Skulstad | FOTO: Pia Arntsen | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Pride har fått en plass i samfunnet som en fargerik høytid for å feire kjærlighet og mangfold. Likevel er det en lang vei til likestilling og frihet for det skeive miljøet.

Pride handler om å være stolt av den du er og er en markering som ikke bare feirer mangfoldet av mennesker, men kaster også lys på de pågående utfordringene som mange i det skeive miljøet fortsatt møter, forteller leder av årets Trondheim Pride, Eivind Rindal.

Siden 1997 har Trondheim Pride vært en markering av mangfold og kjærlighet, og i år lover Rindal at det vil bli den mest minneverdige hittil.

Prides historie og formål

Pride har sin opprinnelse på 1960-tallet som en protest mot urettferdighet og diskriminering mot det skeive miljøet. Gjennom årene har bevegelsen utviklet seg til en unik kombinasjon av fest og protest som strekker seg over hele verden. Selv om mye har forandret seg når det gjelder skeives rettigheter og aksept, er behovet for Pride like sterkt som noensinne.

Rindal sammenligner Pride med markeringer som kvinnetiden og arbeidernes dag, der det ikke bare er folkefest, men også refleksjon og kamp.

Pride handler også om å vise frem bredden i den skeive kulturen og i samfunnet, og vi håper at årets festival

treffer behovet for både feiring og seriositet, sier hen.

Trondheim Pride sin styrke ligger i det mangfoldige programmet som tilbyr noe for alle. Med omtrent 80 enkeltarrangementer spenner det fra dype samtaler til avslappede møter. Fra faglige arrangement til kulturelle innslag. Her finner man også viktige fester, konserter og kulturarrangementer som alltid har vært en hjørnestein for det skeive miljøet.

Å sy med regnbuefarget tråd

Det er ingen tvil om at det er et omfattende og krevende arbeid å sy sammen en festival, men Rindal poengterer at det har blitt lettere med årene. Hen trekker særlig frem samarbeidet med kommunen, kulturaktører og sivilsamfunnet som viktige faktorer for å gjøre årets arrangement mulig.

Trondheim Pride drives i hovedsak på dugnad, og bak suksessen ligger utallige timer med arbeid fra engasjerte enkeltpersoner. Dette året er omtrent 20 personer involvert i administrasjonen, og rundt 100 frivillige bidrar til å

gjennomføre festivalen på en trygg og god måte.

Arrangementene vi har, er lagt opp for at det skal være mulig å være et lite antall mennesker for å skape en trygg arena, mens på andre venter vi flere hundre. Vi prøver også å holde kostnadene så lave som mulig, så det skal være mest mulig tilgjengelig. De fleste arrangementene vil være gratis å delta på.

ET TIÅR MED ERFARING: Eivind Rindal er leder av Trondheim Pride for andre gang, men har vært involvert i festivalen i elleve år.

Nasjonalt og internasjonalt fokus

I år skal Trondheim Pride sette fokus på hat og undertrykkelse mot skeive i Øst-Europa og USA. Rindal uttrykker bekymring for utviklingen, spesielt i USA, der demokratiske prinsipper tilsynelatende blir satt til side.

Land som er nærme Norge, slik som Polen, har implementert fiendtlig politikk mot den skeive befolkningen. Det viser at det er en global utfordring, med hatretorikk som sprer seg over landegrensene, sier Rindal.

Programmet har også et internasjonalt spekter av deltakere, som forfatteren av *Gender Queer*, Maia Kobabe. Boken er den mest forbudte boken i USA per dags dato. Tegneserieboken utforsker tema som kjønn, identitet og hvordan man finner sin plass i verden.

Et annet arrangement som Rindal trekker frem, er kortfilmen om Apayauq Reitan.

Den utforsker kjønn, mental helse og det å være den første transkvinnen til å fullføre Iditarod, et kjent hundesledeløp i Alaska.

Det dystre bakteppet

Selv om det er mye glede og positivitet, kan man ikke ignorere det alvorlige bakteppet som preger Pride. Sikkerheten er en økende bekymring, spesielt etter terrorangrepet mot det skeive miljøet under Oslo Pride i fjor. Rindal peker på hvordan hatet på internett ikke lenger kan separeres fra hatet vi ser i den virkelige verden.

Over de senere årene har nok skeive følt på at vi er i mål og kan leve relativt trygt i hverdagen. Samfunnet og holdninger har endret seg, og blitt bedre, men vi ser stadig behovet for Pride. Skeive opplever fortsatt diskriminering, utenforskap, utrygghet og manglende frihet, sier Rindal.

En annen skyggeside av Pride er de rapporterte utfordringene som unge skeive står overfor i dagens samfunn. Mange opplever økt psykisk press, ensomhet og utfordringer i studiehverdagen. Derfor er festivalens møteplasser viktigere enn noensinne, og å arrangere Pride tidlig i semesteret gir studenter sjansen til å bygge nettverk og unngå isolasjon.

Å legge opp Pride i september gjør at nytilflyttede studenter har mulighet til å delta og

kunne oppleve at Trondheim er en god by å være skeiv i.

Stemmer som fortjener å bli hørt

Andre viktige temaer for årets festival er å gi en plattform til unge skeive talenter, kjønns mangfold og samisk kultur.

Det har vært en vekker å se hvordan menneskerettigheter blir tilsidesatt i Norge. Det er en erfaring som er viktig å kommunisere inn til en skeiv befolkning, å belyse sammenhengen og at man ikke kan ta friheter og rettigheter for gitt, uttrykker Rindal.

Hen understreker behovet for å støtte unge talenter og trekker særlig fram Transfredag som et høydepunkt – en kveld med poesi, musikk og dans i ulike uttrykk. For dem som elsker *The Rocky Horror Picture Show*, trekker hen frem en annen film som har status på samme linje i skeive miljøer, som heter *Hedwig And The Angry Inch* som presenteres i slutten av festivalen.

Melding til unge skeive

Til de unge som er usikre, oppfordrer Rindal å delta på mindre arrangementer der man kan møte likesinnede og skape trygge rom. Hen trekker også frem å delta på paraden 9. september for å få tilhørighets- og stolthetsfølelse, men også for å påminne samfunnet om kampen for aksept, rettigheter, likestilling og frihet som skeive fortsatt står overfor. **UD**

Nyhetskommentar:

Bare fyllesyk eller syk av fylla?

Altfor mange studenter har eller har hatt en ruslidelse viser nye tall. Dette er nok et eksempel på at vi trenger et mye større fokus på studenters psykiske helse.

Ingrid Ekern
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Viktorija Belogradovaite

For første gang har Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot) kartlagt ruslidelser blant studenter. Tallene viser at hver tiende mannlige student har eller har hatt alkoholbrukslidelser i løpet av det siste året. Det betyr at etter all sannsynlighet har én eller flere studenter i din omgangskrets utfordringer knyttet til rus.

Årsakene bak en ruslidelse er mange og komplekse. Likevel er det et faktum at studenter er en gruppe som er ekstra sårbare for stress knyttet til blant annet høyt arbeidspress, dårlig økonomi og ensomhet. Samtidig har flere studentmiljøer et svært høyt alkoholkonsum. For noen kan nok denne kombinasjonen være en potensiell driver mot et rusproblem.

Det har aldri vært en hemmelighet at studentmiljøene ofte normaliserer et høyt alkoholkonsum. Tiden som student er en periode der det skal være rom for å lære mye nytt om både seg selv og andre. Det kan innebære å teste grenser – og det er greit. Noen ganger kan det innebære å teste grensene med alkohol, og som regel fører det ikke til andre nevneverdige problemer enn kraftig fylleangst og en redusert kropp en dag eller to.

Likevel er tallene fra Shot-undersøkelsen nok et sårt eksempel på at vi trenger mer fokus på studenters psykiske helse. Ikke minst burde terskelen for å få hjelp være mye lavere enn den er i dag. Ventetiden for å få profesjonell hjelp er fortsatt for lang. Å ha psykiske utfordringer er fortsatt preget av stigma og stereotypi. Samtidig er studentlivet preget av lite forpliktelse.

Til forskjell fra på jobb og grunnskole kan du ofte velge å møte opp til undervisning og seminarer. Derfor stilles det sjelden spørsmål om du ikke er til stede. Da tar det gjerne lang tid før de som er i faresonen fanges opp.

For om man skal løse et problem, må man anerkjenne at problemet eksisterer. Så selv om det definitivt bør bevilges langt mer midler og ressurser til studenters psykiske helse, har vi studenter også et ansvar. Vi går nå inn i et nytt semester med nye fester og sammenkomster.

Derfor er det så viktig at vi tar hensyn til hverandre og har en lav terskel for å si fra dersom vi er bekymret for dem rundt oss. For som tallene fra Shot-undersøkelsen viser, vil du etter all sannsynlighet møte flere som har utfordringer de ikke tør å prate høyt om.

Nordens
STØRSTE
sportsoutlet

Nyåpning!

**Torsdag 21. september kl. 10.00
åpner vi på Tiller i Trondheim.**

**Det feirer vi med ekstra gode tilbud.
Velkommen!**

VELKOMMEN TIL STADIUM OUTLET
Tiller, Ivar Lykkes veg 8, Trondheim.
Åpent: Man-Fre 10-20
Lør 10-18, Søn stengt

Handle også på stadiumoutlet.no

Har blitt tørrjokka på, klypt i rumpa og kalla hore på byen: – Det blir berre ledd bort

Fire av ti kvinnelege studentar oppga i Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (Shot) at dei har vore utsett for seksuell trakassering. Nora er ein del av statistikken.

TEKST: Ayne Kifle Assefa Aalen | FOTO: Torstein Olav Eriksen

VERBALT: I den eine augneblinken hadde venninna til «Nora» ein hyggeleg prat med ein fyr, og i den andre vart ho kalla «jævla hore».

OVERALT: «Nora» opplev ikkje berre trakassering i utelivet – det skjer i kvardagen, på veg heim og «tilfeldigvis» i kø.

«Nora» er ikkje det eigentlege namnet til kjelda bak desse historiene, men for å ivareta personvernet hennar, har Under Dusken valt å anonymisere henne. I fadderveka i 2019 er Nora på veg heim frå ein utestad, og ho stoppar ved Deli de Luca for å kjøpe nattmat.

– Vi kjøper pølse, og eg står aleine i eit lite sekund. Plutseleg kjenner eg nokon klype meg hardt i rumpa. Eg snur meg og spør: «Kva faen?»

Nora fortel at ho snur seg til mannen bak seg, men at han berre lét som ingenting. Så seier han unnskyld.

– Det er typisk at det skjedde akkurat då kompisen min ikkje stod ved sida av meg. Ellers kunne han ha vore ein potensiell kjærast som kunne blitt fornærma på vegne av meg.

Blir tatt på

Fleire gonger under intervjuet omtalar Nora opplevingane sine som «vanlege» og kan nemne mange tilfelle av det ho og venninnene kallar «småtrakassering».

– Ute på byen blir ein tatt på heile tida. Det kan vere at nokon skal gå forbi deg og flytter på deg ved å løfte deg, «tilfeldigvis» ved hofta eller lenger ned.

Nora forklarar vidare at ho fleire gonger har opplevd at folk dreg ho i armen når dei vil prate med ho.

– Ofte skjer det når ein får augekontakt, då trur nokon at ein vil prate med dei.

Ho seier at det verkar som om nokon trur at det er ein måte å sjekke opp folk på.

– Dei helsar på deg og slepp ikkje før du har helst tilbake og introdusert seg sjølv.

Fordi utelivet er ein sjekkearena med alle slags folk, meiner Nora at ein treffer mange som ikkje forstår grenser og signal.

– Venninna mi kom i hyggeleg prat med ein fyr om ei interesse dei delte på ein utestad.

Dei pratar ei stund, han prøver seg litt på ho, men så svarar ho at ho har type, fortel Nora.

– Når han får vite at venninna mi har kjærast, svarer han: «Jævla hore» og forlèt samtalen.

Det er rart at folk tenkjer at det er måten å gå fram på, seier Nora.

– Eg har sambuar no. Han trengte aldri tafse på meg eller kalle meg styggeting for at vi skulle bli saman.

Vil vekke reaksjonar

Nora fortel at det ikkje alltid er lett å ta affære når ein blir utsett for trakassering.

– Eg er på halloweenfest på Samfundet utkledd som ei ku, og så kjem det ein fyr mot baren som openbert er veldig full.

Ho fortel vidare at det ser ut som han har tissen sin stikkande ut frå buksa si, men at det er ein plastpenis.

– Så går han bort til meg og byrjar å tørrjokke. Først tenkjer eg at han prøver å vere morosam, men han gjer det hardt og sluttar ikkje.

Nora tolkar det heile som at han forsøker å få ein reaksjon, fordi han er så valdsam. Ho er sjokkert og klarer ikkje seie ifrå.

– Eg fryser til når det skjer. Så snur eg meg mot han, og han stoppar og går ut av baren att.

Oss mot dykk

Nora seier at alle desse hendingane først og fremst gjer ho frustrert.

– Eg føler eg ikkje blir tatt seriøst som menneske, som individ, forklarar ho.

Om ho deler dei ubehagelege opplevingane sine med kompisar, er det ikkje alltid ho blir tatt seriøst.

– Dei kan seie «det var jo berre tull» eller «det skjer jo ikkje så ofte». Dei antar alltid at det var eit uhell framfor ei intensjonell ugjerning.

ØL og DOP: Dagleg leiari i PCM, Per Magne Tronvoll, trur mange trakasseringshendingar kan knyttast til rus.

Nora skjønner at det er vanskeleg å ta inn over seg, men veit for godt at desse handlingane som oftast ikkje er tilfeldige.

– Du plar ikkje flytte ein av kompisane dine ut av vegen ved å løfte dei vekk ved rompa eller tafse dei på låret når du pratar med dei, sier ho.

Ho meiner at enkelte ikkje tar ho seriøst fordi dei trur at ho deler opplevingane for å demonisere menn.

– Kanskje dei ikkje vil bli sett på som eit monster, for «det er jo ikkje eg som gjer sånt». Men kanskje er det vennen din som gjer sånt, og då er det kult om du seier frå, meiner ho.

Fordi ho sjølv er kvinne og den ho pratar med er ein mann, blir det ein diskusjon om kjønn og ein «oss mot dykk»-mentalitet.

– Vi må heller kunne prate om det ubehagelege ved trakassering. Eg seier ikkje at alle menn er fæle.

Umogleg å unnsleppe

– *Kva skal til for at du føler deg trygg og avslappa på byen?*

– Det blir vel å la vere å drikke, slik at eg er klar for å seie frå tydeleg. Samtidig blir det feil å plassere ansvaret på meg.

Dessutan held det ikkje å kunne seie frå i ettertid av det som har skjedd – ein vil jo ikkje bli utsett for trakassering i utgangspunktet. Sjølv om ho trur mindre skjenking og meir sikkerheit kan hjelpe, lander ho ikkje på ei særleg effektiv løysing.

– Det beste er vel å ikkje vere med på noko, då, seier ho eg ler.

Nora meiner likevel at ein ikkje kan unnsleppe trakassering.

– Og om eg ikkje drar ut, kan eg vel ikkje kjøpe ei pølse i fred heller, seier ho.

Årsakene til trakassering i utelivet er garantert samansette, men Nora trekk fram det ho tenkjer er hovudproblema.

– Alkohol og dårlege haldningar er ein farleg miks.

Å gripe inn eller ikkje

Dagleg leiari Per Magne Tronvoll i vektertenesta Public Control Management (PCM) er einig i at rus ofte er ei underliggende årsak til ubehageleg åtferd og trakassering. I tillegg til at mange drikk meir enn dei toler, ser han ein auke i bruken av ulovlege rusmiddel i utelivet.

– Det er mange fleire no enn før som tar «partydop», altså sentralstimulerande rusmiddel som kokain og MDMA. Så er det òg nokre der ute som dopar ned andre for å kunne utnytte dei seksuelt.

Tronvoll er bekymra for utviklinga og trur at vakthald aleine ikkje kan forhindre slike hendingar.

– Vi gjer det vi kan for å følge med og oppfordrar gjestane til å passe på glasa sine. Men ein kan ikkje få med seg alt

som skjer til ei kvar tid, og ideelt skulle det skjedd ei haldningsendring rundt heile festkulturen.

Han understreker at av dei ulike formene for trakassering vektarane ser i utelivet, er den verbale mest vanleg. Den kan vere vanskelegare å få med seg enn den fysiske.

– Ein kan ikkje alltid vite kva som har blitt sagt og ikkje, og vi kan ikkje hive ut folk som har uttalt ting vi ikkje har belegg for. Gjестane har ei form for rettssikkerheit, og den har vi eit ansvar for å ivareta.

Likevel påpeiker Tronvoll at klagene ofte er retta mot dei same typane, og at det gjer det lettare å tru påstanden og gripe inn.

– Til sjuande og sist er det betre å ta affære ein gong for mykje enn for lite. Ideelt sett prøver vi å avverge trakassering før det skjer, men det hender jo at vi mislykkast.

Tar varsel på alvor

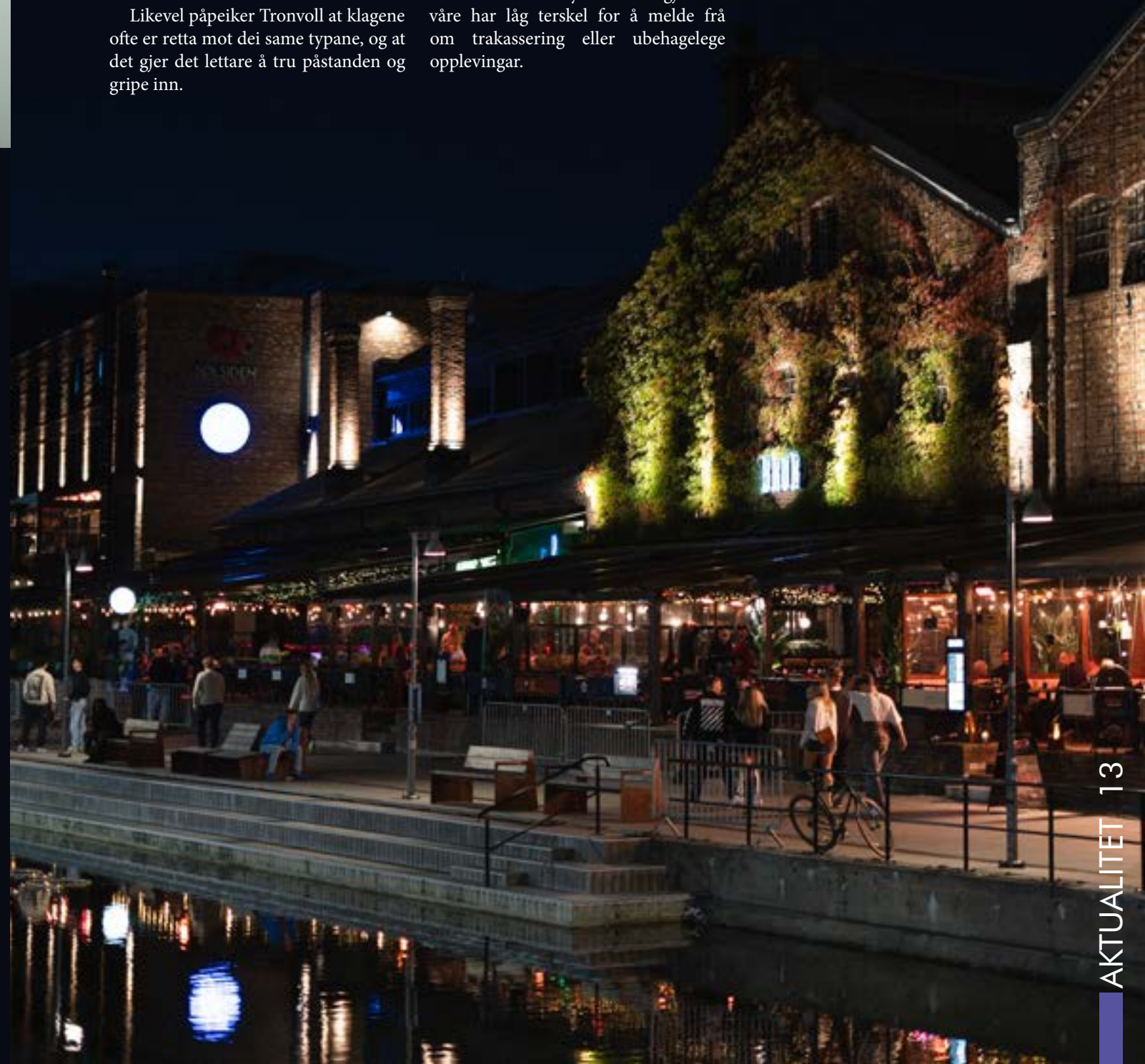
Ein av dei populære utestadane for studentar i Trondheim er Tag restaurant og bar. Der fortel nattklubbansvarleg Martin Nordvik at gjestane sin tryggleik er den fremste prioriteringa.

– Vi har inntrykk av at gjestane våre har låg terskel for å melde frå om trakassering eller ubehagelege opplevingar.

Vidare seier han òg at dei tilsette har kurs innan ansvarleg vertskap, og at dei saman med vektarar passar på tryggleiken til gjestane, men at dei har få slike situasjonar på Tag.

– Årsaka kan vere at vi viser at vi er til stades for gjestane og tar dei varslingane vi får på alvor.

Under Dusken har ikkje lykkast i å komme i kontakt med Barmuda, Fire fine, Heidis og Cirkus.

Dette er det nye ISFiT-styret

TEKST: Christina Xenaki | FOTO: August Carlsen Grøstad

Aurora Kolstad ble valgt som ny president i mars 2023. Nå har hun tatt opp det nye styret for ISFiT25.

President Aurora Kolstad mener at ved å forstå maktstrukturer i samfunnet kan vi være med på å endre dem.

ISFiT er verdens største internasjonale studentfestival som arrangeres hvert annet år.

– Vi åpner dørene på Samfundet for studenter fra hele verden, forteller den nye ISFiT-presidenten Aurora Kolstad.

Har mer å bygge på

Kolstad er opprinnelig fra Oslo og for tiden på fjerde året på industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU.

I tillegg har hun vært aktiv i Spark NTNU hvor hun har vært både film- og fotoansvarlig og markedsføringsjef. Ved forrige ISFiT-festival var hun prsjef.

– Nå har jeg vært frivillig for ISFiT tre ganger, så det er åpenbart veldig trivelig. Jeg blir stadig imponert over hvor fine og flinke folk som finnes her i Trondheim.

Erfaringen fra kommunikasjon og pr mener Kolstad har vært nyttig.

– Før festivalen i 2023 sto ISFiT litt mer på bar bakke markedsføringsmessig, da det ikke har vært fysisk festival på fire år. Nå har vi mer å bygge på.

Skaper møteplasser

Nærmere dato er ikke bestemt, men arrangementet skal gå av stabelen vårsemesteret 2025 og har et variert program.

– De internasjonale studentene deltar på workshops om et spesifikt tema på dagtid, og om kvelden kommer kulturprogrammet til live.

Kolstad forklarer at festivalen kobler Samfundet til resten av verden ved å skape både formelle og uformelle møteplasser med internasjonalt og interkulturelt fokus.

– I tillegg deler vi også ut Studentenes fredspris på vegne av alle norske studenter.

– Blir skrevet ihistoriebøkene

Festivalen dreier seg hver gang om et nytt tema som foreslås av de ulike presidentkandidatene under ledervalget. For de to foregående festivalene var temaene «Polarization» og «Creating Knowledge».

I år ble Kolstad sitt forslag valgt. Temaet for festivalen i 2025 blir dermed «Power».

– Maktstrukturer er stadig i endring, men de siste årene har det blitt enda tydeligere at vi faktisk lever i en tid som kommer til å bli skrevet om i historiebøkene, sier Kolstad.

ISFiT-presidenten forteller at det har blitt flere private aktører som på visse måter plutselig har mer makt enn land som tidligere var regnet som stormakter.

– Samtidig faller tilliten til folkevalgte verden over.

Kolstad forklarer at hun landet på temaet makt fordi hun er interessert i å høre hva studenter fra hele verden har å si om saken.

– Ved å forstå disse maktstrukturene kan vi være med på å endre dem.

Få vet hvor viktig det er

I sommer deltok Kolstad på den internasjonale studentfestivalen i Romania (ISWinT). Her fikk hun høre hvor mye ISFiT betyr for alle studenter som drar på festivalen.

– Mange studenter sa at ISFiT var den beste og viktigste uken i deres liv. Jeg tror veldig få studenter her i Trondheim får med seg hvilken påvirkningskraft opplegget har på deltakerne.

Hun forklarer at det er mange sin første reise til Europa. For noen er det deres første reise ut av landet.

Selv om festivalen omhandler ett spesifikt tema, påpeker Kolstad at de driver med veldig mye forskjellig.

– Vi har alt fra dialogprosjekter på Røros, til interrail fra Tyskland til Trondheim, til dragshow i Storsalen på Samfundet.

Kolstad legger til at hun vil jobbe for å fremheve de ulike aktivitetene studenter her i Trondheim kan ta del i under festivalen.

Møt de nye styremedlemmene:

Organizational Vice President **Sondre Neteland**

Fra Kristiansund, studerer profesjonsstudium i psykologi.

– Før ISFiT25 har jeg jobbet i psykiatrien, i EiT og ulike studentassistentjobber på psykologistudiet. Jeg har også verv i NTNUI fekting, og jeg var med i ISFiT-23. Jeg gleder meg som en liten unge til å jobbe med organisasjonskultur for å skape en god opplevelse for alle de frivillige som skal hjelpe oss å lage verdens beste internasjonale studentfestival.

Thematic Vice President **Kaia Macleod**

Fra Bærum, studerer master i matvitenskap, teknologi og bærekraft.

– Jeg er ny i Trondheim og dette er mitt første verv her, men jeg har tidligere vært aktiv i Model United Nations (MUN) som ga meg en smakebit på internasjonal politikk og debatt. Jeg gleder meg mest til å utvikle og delta i kritiske debatter og utvikle temaet «Power» til noe som er relevant og meningsfullt for både festivaldeltakerne og studentene i Trondheim.

FOTO: Privat

Head of Participants **Vilja Sofie Nystad**

Fra Trondheim, studerer master i childhood studies.

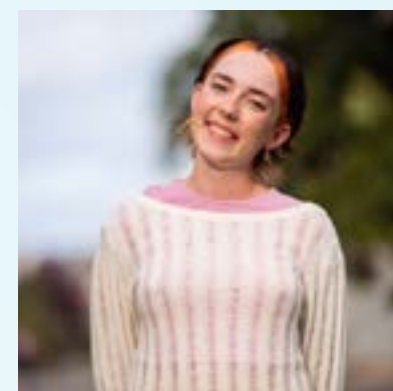
– Bak meg har jeg fem år i Kreftforeningen hvor jeg har vært frivillig i én-til-én-tilbudene deres og fått vært med å utvikle noen av disse tilbudene. Jeg var også frivillig i ISFiT23, noe som virkelig ga mersmak. Jeg gleder meg mest til å jobbe med forskjellige prosjekter for å gjøre ISFiT25 til en flott opplevelse for både deltakere og frivillige.

Head of Admin **Hannah Hansen Wittusen**

Fra Bergen, studerer bachelor i økonomi og administrasjon.

– Jeg startet i Kafé- og serveringsgjengen på Samfundet (KSG) i 2018 og har vært litt rundt omkring der. I tillegg var jeg med i Film og foto i UKA-19 og KSG i UKA-21. Ved siden av studiene jobber jeg på kaféen Godt brød. Dette er første gangen min i ISFiT og jeg synes det er skikkelig stas å få være med fra startfasen. Akkurat nå gleder jeg meg veldig til å ta opp Assistant Head of Admin.

Head of Culture **Idun Myrseth**

Fra Karmøy, studerer lektor i engelsk.

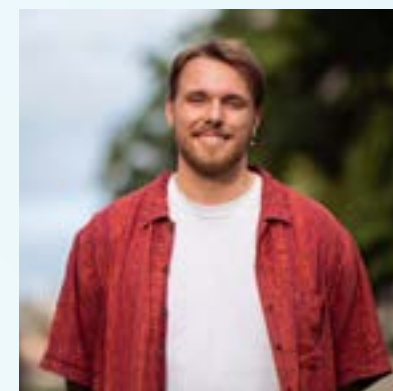
– Under ISFiT23 var jeg en del av kulturseksjonen og hadde en nydelig opplevelse som ga mersmak. Jeg gleder meg så mye til å være med på å utforme ISFiT25. Jeg ser særlig frem til kulturprogrammet og hvordan jeg kan bidra til å gjøre det så kult som mulig.

Head of Communication **Rebekka Bjorøy**

Fra Sotra, studerer master i arkitektur.

– Jeg er en sosial jente som har det best når jeg får være sammen med folk. Jeg bruker mye tid på tegnesal, men kanskje aller mest på Samfundet. Jeg har vært så heldig og hatt verv i video i Markedsføringsgjengen i tre år, det ene året som videosjef. I tillegg har jeg også fått være med i Grafikken i UKA og hatt andre verv i linjeforeninger. Jeg gleder meg utrolig mye til å sitte i ISFiT-styret, hvor jeg vil bli kjent med nye folk, lære mye og skape den beste festivalen.

Head of Organizational Resources **Andreas Palmer Skartlien**

Fra Lillestrøm, studerer bachelor i elektroteknikk.

– Jeg var med i ISFiT23 og syntes det var en fantastisk opplevelse. Det åpnet virkelig øynene mine for studentfrivilligheten her i Trondheim. Derfor hadde jeg lyst til å bli med i styret for ISFiT25. Jeg vil gjøre dette til en herlig opplevelse for alle deltakere og frivillige på festivalen.

Leader of the Student Peace Prize **Martin Stødal Gjervan**

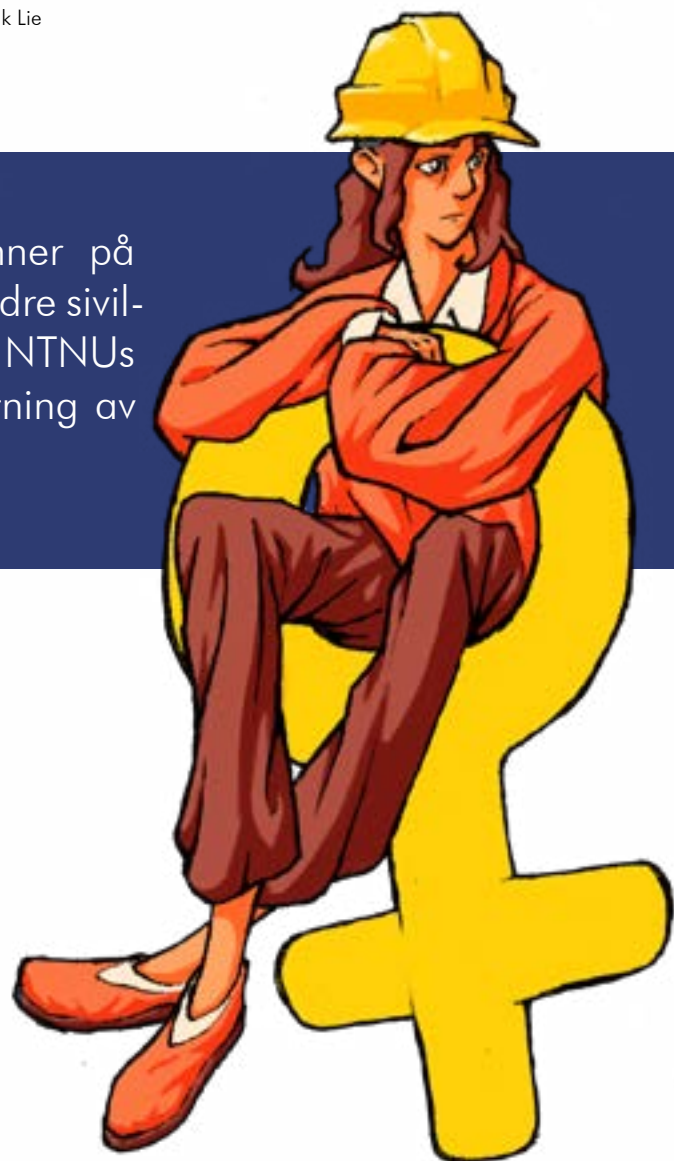
Fra Stavanger, studerer sykepleie

– Det var råstilig å ha så mange deltakere fra hele verden i Trondheim under forrige ISFiT, og det ga definitivt mersmak. Jeg var leder av Sekretariatet i ISFiT23. Nå gleder jeg meg skikkelig til å ta fatt på helt nye temaer og utfordringer med Studentenes fredspris, hvor det definitive høydepunktet blir å ta imot vinneren her i Trondheim under ISFiT25.

Mener kjønnspoeng på indøk har redusert kvinneandelen på konkurrerende studier

TEKST: Åsne Omland, Halvor Elverum | ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Det har aldri vært flere kvinner på indøk. Samtidig opplever de andre sivilingeniørstudiene nedgang. Har NTNUs likestillingstiltak gått på bekostning av andre studier?

Cordelia Sørbye er førsteårsstudent ved sivilingeniørprogrammet industriell økonomi og teknologiledelse (indøk). Hun sier årets innføring av kjønnspoeng ved studiet har vært et hett samtaletema i klassen.

– Vi har snakket en del om det. Jeg tror alle har en felles forståelse for at kjønnspoengene har vært litt urettferdig for guttene. Likevel føler jeg mange ser det positive i det også. Det både bidrar til flere kvinner i høye stillinger og inspirerer flere til å velge et teknologistudie.

Det vakte mye oppmerksomhet da tallene for årets studieopptak kom tidligere i sommer. Etter innføring av kjønnspoeng på indøk hoppet kvinneandelen fra 42 til 67 prosent. Det utgjorde en økning på 51 kvinner.

Utfallet av årets opptak satte i gang en debatt om kjønnsfordeling på ingeniørstudiene og i arbeidslivet. NTNU har løftet frem at økningen av kvinneandelen på indøk er viktig for likestilling i teknologibransjen.

Spørsmålet er hvorvidt jentene som har begynt på indøk ellers hadde begynt på et annet sivilingeniørstudium ved NTNU.

Nedgang på 10 av 15 ingeniørstudier

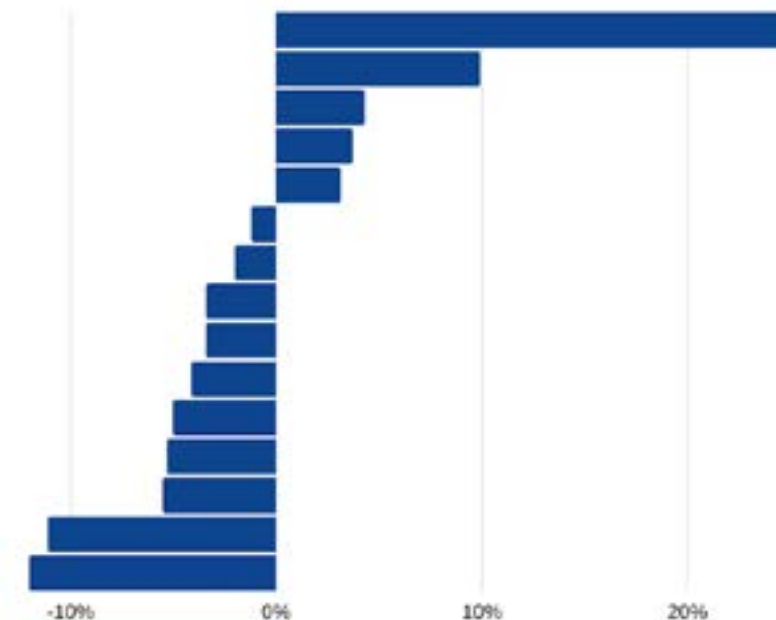
Ved årets opptak var det rekordmange kvinner som søkte seg til et sivilingeniørstudium. Likevel var andelen som fikk tilbud om en studieplass, tilnærmet den samme som i fjor.

Samtidig som kvinneandelen på indøk har økt, viser tallene fra det samme opptaket at kun én ekstra kvinne fikk tilbud om en studieplass ved et sivilingeniørstudium ved NTNU. Totalt 1558 kvinner i 2022, mot 1559 i 2023. Det har dermed vært en samlet nedgang på 50 kvinner i 2023 på de øvrige sivilingeniørstudiene.

Det var i 2023 planlagt for 85 færre siving-plasser. Samtidig var det like mange søkere som ble tilbudt en plass, og den samlede kvinneandelen var uendret. Dette gjør NTNU fordi man

PLAN B: Sørbye kunne fort ha endt opp på et annet siving-studium dersom det ikke hadde blitt indøk
FOTO: Privat

Andelen kvinner blant søkere som har fått tilbud om studieplass, prosentmessig endring (2022/2023)

regner med at noen takker nei eller ikke møter opp.

10 av 15 sivilingeniørstudier hadde en prosentmessig nedgang i kvinneandelen. Dette ekskluderer de nyoppstartede studiene *georessurser og geoteknologi*, og *ingeniørgeologi*. Disse studiene hadde en samlet økning på 17 kvinner, sammenliknet med de nedlagte studiene i petroleumsfag og tekniske geofag.

Vanlig med andre sivilingeniørstudier som plan B

Det er kjent at indøk-studiet er et populært førstevalg blant studenter som også søker andre sivilingeniørutdanninger ved NTNU. Indøk tilbyr de fire ulike retningene maskin, energi og miljø, marin og datateknologi.

I 2023 var det 1245 søkere som hadde studiet på førstevalg og dermed konkurrerte om studiets 160 plasser.

Sørbye på indøk-studiet sier hun selv hadde grei margin på poenggrensen, men at hun vurderte både siving-studiet elektronisk systemdesign og økonomi- og administrasjonsutdanningen ved NTNU dersom hun ikke hadde kommet inn.

Hun har også inntrykk av at mange av hennes klassekamerater hadde et annet siving-program på andrevalget sitt.

– Jeg tror dette gjelder for både gutter og jenter. Jeg har også venner på andre siving-studier som jeg vet vurderer å bytte til indøk.

Sørbye går nå teknologiretningen energi og miljø (emil) ved indøk. Emil tilbys også som et eget siving-program ved NTNU.

Mener indøk-effekten er sannsynlig

Studiet med den kraftigste nedgangen i kvinneandel er nettopp emil. På studiet er det 26 færre kvinner som har fått tilbud om plass.

Faglig studieveileder Halsten Aastebøl ved emil mener problemstillingen med kjønnspoeng på indøk er interessant.

– *Tror du det er en sammenheng mellom nedgangen på emil-studiet, og oppgangen på indøk, som også tilbyr emil som retning?*

– Vi har konstatert at kvinneandelen har sunket kraftig ved årets opptak, fra normalt over 40 prosent til rett under 30 prosent ser det ut til. Én av teknologiretningene på indøk er jo nettopp energi og miljø, og vi er alltid i konkurranse med denne. Det er derfor nærliggende å tro at det er en sammenheng her, selv om jeg ikke kan belegge dette med noen dokumentasjon, skriver Aastebøl.

Også seksjonssjef for utdanning ved Fakultet for informasjonsteknologi og elektroteknikk (IE-fakultetet), Vegard Rønning, mener det er en plausibel grunn, men understreker at de ikke har gått noe mer inn i tallene enda.

Fire av ti kvinner som fikk tilbud om plass ved emil hadde et annet studium på førstevalget sitt.

IE-fakultetet organiserer også siving-programmene datateknologi, elektronisk systemdesign og kybernetikk. Disse tre studiene har alle hatt en nedgang fra i fjor, på til sammen 38 kvinner.

IE-fakultetet har oversendt tall for antall kvinner som også har takket ja til studieplassen sin. Disse tallene viser en forsterket effekt for de fire nevnte studiene, med enda lavere kvinneandel enn tallene for kun tilbud. På kybernetikk-studiet

LIKESTILLING: Rolfsen mener man bør kjempe for jevn kjønnsfordeling ved alle studier. FOTO: Thor Nielsen/NTNU

reduseres endringen i kvinneandel fra minus 5,5 prosentpoeng til minus 11 prosentpoeng når ja-tallene tas i betraktning.

Disse tallene er ikke endelige før 15. september, men det bør kunne antas at det ikke er noen kjønnsmessige forskjeller blant dem som ennå ikke har takket ja til plassen de har fått tilbudt.

Nedgang, men...

Studiet med den nest største nedgangen var nanoteknologi med minus 11,1 prosentpoeng.

Prodekan for utdanning Karina Mathisen ved NV-fakultetet bekrefter til Under Dusken at de har hatt en nedgang i kvinneandelen ved nanoteknologistudiet i år, men sier at denne andelen samtidig ligger på nivå med 2020 og 2021.

– Vår erfaring er at søkere til NTNUs siving-program nok har flere alternativer på sine søknadslister, men det er vanskelig å si entydig at nedgang i kvinneandel ett sted henger sammen med økning et annet sted, skriver Mathisen.

Har ansvar for indøk

Monica Rolfsen er dekan på Fakultet for økonomi. Hun er svært opptatt av å ha en jevn kjønnsfordeling på alle studier, men presiserer at hennes ansvarsområde er indøk-studiet, og at hun derfor har arbeidet for å innføre kjønnspoengene der.

Hvorvidt økningen av jenter på indøk har ført til færre jenter på de andre siving-utdannelsene, synes hun er vanskelig å kommentere.

– Vi vet ikke om det er slik. Da måtte vi spurt alle jentene som kom inn om

hvilket studieprogram de hadde som andrevalg ved årets opptak.

Rolfsen forklarer at NTNU har en restriktiv linje med kjønnspoeng, men vurderer det som tiltak i de situasjonene arbeidsmarkedet og studiet har henholdsvis under 30 eller 40 prosent av det underrepresenterte kjønnnet. Likevel har ikke NTNU noen overordnet plan for å forsikre seg om at de jentene de rekrutterer ved å innføre kjønnspoeng, ikke ellers hadde fått plass på et annet ingeniørstudium ved universitetet.

– Vi ønsker flinke studenter som ønsker å studere hos oss. Vi har ingen strategi for å ta jenter fra andre studieprogram.

Hvorvidt resultatet av kjønns-poengene på indøk i stor grad har vært en forflytning av jenter fra andre siving-studier, synes Rolfsen er vanskelig å si.

– Vi ønsker en jevn fordeling av kjønn på alle NTNUs programmer, og kjønnspoeng er en måte å både oppmuntre flere jenter til å søke og prioritere flere jenter fra søkermassen. Vi kan ikke gjøre tiltak som ikke skal gjelde for jenter som går på et annet siving-program; det vil bryte med opptaksforskriften.

Rolfsen presiserer at NTNU har en felles strategi for kjønnspoeng. Hvert studieprogram kan be om å innføre kjønnspoeng, men det er rektor som gjør en samlet vurdering og sender en felles søknad for alle program til departementet. Det er departementet som gjør en endelig vurdering i forhold til politiske mål og juridiske forhold med hensyn til kjønnspoeng eller andre tiltak. **UD**

Tallene i denne saken baserer seg på antall kvinner som har fått tilbud om studieplass. Den ser ikke på antall kvinner som har takket ja eller antall kvinner som har møtt, da de endelige tallene for dette ikke foreligger før etter 15. september. Tallene sier ingenting om årsakssammenhenger.

USEXY: I Glassgården på Gløshaugen venter valgåsene jomfruelig på å fylles med unge velgere.

Hvorfor er kommunevalg så usexy?

Kun én av fem studenter i Trondheim stemmer i studiebyen. Dette er grunnen.

TEKST OG FOTO: Halvor Elverum

Gløshaugen. Det myldrer ikke av studenter ved valgåsene i Glassgården. Det provisoriske valglokalet er slått opp der mange av studentene farter mellom forelesninger. Også Dragvoll har sitt eget. Terskelen for å stemme burde være lav.

Samtidig viser tall fra SSB at få unge mennesker stemmer. I aldersgruppen 20–24 år stemte under halvparten ved forrige lokalvalg. Valget før var tallet 36 prosent.

Lektorstudent Christian mener tallene på unge som stemmer er for dårlige, men han har noen teorier om hvorfor det er sånn.

– Jeg tror det kan henge sammen med at mange ikke ser at lokalpolitikken påvirker nok. Mange stemmer nok også i en annen by enn der de bor. Da kan det hende de føler at utfallet ikke påvirker dem selv så mye uansett.

Han sier han enda ikke har stemt, men forsikrer Under Dusken om at han skal gjøre det.

– Men ikke før på valgdagen! Jeg vil vente til siste mulighet for å ha best mulig oversikt over hva partiene mener, sier han.

Unge stemmer minst

Henning Finseraas er professor ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap på NTNU og underviser i politisk adferd. Han forklarer at unge gjerne er flinke til å stemme første gang de har mulighet, men at andre- og tredjegangselgere har en tendens til å stemme mindre.

– Én ting vi vet, er at store livsforandringer ofte har betydning for valgdeltakelsen. De fleste studenter har akkurat flyttet hjemmefra, som jo er en ny livssituasjon. En teori kan derfor være at de har andre ting som kanskje opptar dem mer og derfor stemmer i mindre grad.

Videre mener Finseraas at kravet om å forhåndsstemme dersom man er folkeregistrert en annen plass enn der

FOTO: Institutt for samfunnsforskning

LIVET PÅ HODET: Ifølge Finseraas er store livsforandringer, for eksempel det å flytte hjemmefra, en typisk grunn til at folk stemmer mindre.

VIKTIGE DAGER: Fristen for å forhåndsstemme er 8. september og selve valgdagen er 11. september.

ENGASJERT: Andreas mener bussprisene er en fanesak når han nå skal stemme

BEDRE SAMFERDSEL: Både bedring i buss- og bilmulighetene i Trondheim opptar lokalmannen Christian.

man bor, har en liten negativ effekt på valgdeltakelsen blant unge.

– Hvis du ikke forhåndsstemmer før fristen, må du reise helt hjem på valgdagen. Glemmer du å forhåndsstemme, er terskelen plutselig blitt ganske høy for å få stemt i det hele tatt.

Halvparten stemmer i hjembyen i stedet

I Trondheim vil kun én av fem studenter benytte seg av stemmeretten der de studerer.

– Når vi skal se på de lave tallene, er det to ting som spiller inn: Det ene er den gruppen som ikke stemmer i det hele tatt. Den andre er den gruppen som stemmer, men som ikke er folkeregistrert i Trondheim.

Finseraas forklarer at mange studenter fortsatt er folkeregistrert der de kommer fra, selv om de studerer i Trondheim.

– Å stemme på studiestedet har den fordel at de får påvirket politikken der de kanskje er mest. Samtidig har de

gjør familie på hjemsplassen sin og kjenner lokalpolitikken der enda bedre. Kanskje har de også tenkt å flytte tilbake senere.

Samtidig ser han at også blant dem som har meldt flytting, er valgdeltakelsen lav.

– Det kan henge sammen med at de har mindre kunnskap om lokale forhold i Trondheim, som gjør det vanskeligere å finne riktig parti å stemme på.

Finseraas mener samtidig at det reelle tallet på studenter i Trondheim som også stemmer i byen, trolig er noe høyere enn én av fem. Dette begrunner han med at det er en veldig klar sammenheng mellom høy utdanning og valgdeltakelse.

– Grunnen til dette kan være at man generelt interesserer seg mer for samfunnsproblemer og kanskje har et nettverk som mobiliserer til valg. Det har også sammenheng med hva slags samfunnslag og bakgrunn man kommer fra. Unge som tar høyere utdanning, kommer oftere fra hjem som har gjort det samme.

Slik har vi regnet:

Tallene gjelder studenter som mottar støtte fra Lånekassen 2022–2023

Antall studenter ved universitet/høyskole i Trondheim: 29 617

Antall studenter ved universitet/høyskole i Trondheim som også er folkeregistrert i Trondheim kommune: 11 999 (40,5 prosent av studentene)

Valgdeltakelse, lokalvalg 2019, vektet for studentdemografien (20–44 år): 51,7 prosent

Andel av studenter ved universitet/høyskole i Trondheim som er antatt å stemme ved lokalvalget i Trondheim: 20,9 prosent

Kilder: Lånekassen, SSB

Bryr seg om buss og byutvikling

Det er mange saker som opptar studentene når valgseddelen skal fordeles. En het valgkampsak for de lokale partiene har i år vært bussprisene.

Ingeniørstudenten Andreas fremmer også dette som en sak han bryr seg mye om.

– Jeg synes busstilbudet må bli bedre. Det er veldig dyrt å ta buss i Trondheim.

Han mener også at flere studenter bør folkeregistrere seg der de bor, slik at de kan påvirke lokaldemokratiet i studiebyen.

For Christian er busstilbudet viktig, men også utviklingen av resten av samferdselstilbudet.

– Jeg bryr meg mye om infrastruktur i byen. Særlig mulighetene for biltrafikken, både inne i byen og utenfor.

Christian er selv fra Trondheim og mener det er viktig å påvirke politikken der man bor.

Større interesse for stortingsvalget

Finseraas forklarer at den vesentlig lavere oppslutningen om lokalvalgene er noe de også ser internasjonalt.

– Valg på lavere nivåer, eller ved mindre viktige institusjoner, har lavere deltakelse. Det er nok slik at folk opplever stortingsvalget som viktigere enn lokalvalgene og derfor i større grad stemmer ved dette.

Han sier at det i små kommuner ofte kan være færre alternativer å stemme på.

– Kanskje finner velgerne ingen parti eller politikere som matcher deres preferanser og ender dermed opp med å ikke stemme.

Kvinner stemmer mer enn menn

Det er også forskjeller mellom kjønnene når det kommer til valg. Finseraas sier at særlig unge gutter stemmer mindre enn jenter.

– Dette kjønnsgapet passer godt med andre utviklingstrekk vi vet om. For eksempel har unge kvinner ofte høyere politisk interesse og blir oftere med i politiske partier. Gutter tar også i mindre grad enn jenter høyere utdanning.

Hektisk på valgdagen

Valgfunksjonærene på Gløshaugen kunne fortelle at det ved forrige valg ble hektisk da valgdatoen nærmet seg. Rundt 1000 stykker stemte ved lokalene i Glassgården den siste dagen før valget. Appellen er derfor å stemme så tidlig som mulig dersom du vil slippe kø.

Fristen for å forhåndsstemme er 8. september. Dette gjelder alle som er folkeregistrert på en annen plass enn Trondheim.

11. september er selve valgdagen. Da får vi vite hvordan makten i byen fordeles de neste fire årene. **UD**

HEKTISK: Mange strømmer til urnene på siste valgdag, så stem tidlig for å unngå kø!

Vannflaskene for en bedre helse

De er strødd rundt på campus. Flaskene skal minne deg på å holde fokus og drikke opp vannet ditt, men trenger vi enda en drikkeflaske?

TEKST: Sara Løtveit | FOTO: Pia Arntsen | LLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

– Før jeg kjøpte den, skjønte jeg ikke hva som var vitsen med en sånn flaske. Nå er den alltid med meg.

Marianne Finnset Heiene er lektorstudent i tysk og en stor tilhenger av flaskene som har blitt mer og mer populære de siste månedene.

Flaskene er store, fargerike og holder deg i nakkeskinnet. Med motiverende ord og en oversikt over hvor mye du skal ha drukket innen ulike klokkeslett i løpet av dagen, så finnes det ikke lenger noen unnskyldning for å glemme å drikke din daglige dose med vann.

Spørsmålet er om flaskene faktisk får oss til å drikke mer vann, og er det noe vi trenger?

Litt latskap

Det var i sommer Heiene ble introdusert for slike flasker. Hun jobbet som omviser, og lange dager med lite mulighet til å fylle på vannflasken gjorde at hun fikk tips fra en kollega om å kjøpe en slik flaske.

– Jeg så hvordan det hadde hjulpet kollegaen min og tenkte at jeg skulle prøve. Jeg hadde plutselig et behov for den, og det hjalp veldig.

Heiene er ikke alene om å være fornøyd med sin nye flaske. I kantinen på Kalvskinnet finnes det flere som har hvidt seg på trenden. Bioingeniørstudenten Synne Svensson har selv kjøpt en termoflaske som rommer nærmere én liter.

– Det var en venninne som hadde en. Hun sa det var praktisk at den var så stor. En dag sendte hun melding om at den var på salg, så da bare kjøpte jeg den, forteller Svensson.

Hun mener at den er praktisk med hank og et stort volum, da man slipper å fylle på så ofte.

– Jeg drikker mer, noe som kommer av litt latskap. Er det bare plass til en halvliter, så drikker jeg mindre siden

Påvirket, men virker det?

Det er ikke bare på Kalvskinnet flaskene kryr. Overalt på sosiale medier kan man se folk drikke av sine nye flasker. Glem den slanke termoflasken eller den gode, gamle Camelbak-en; nå er det motivasjonsflasker som gjelder.

– Vi lar oss alle påvirke av tilbud og trender. Selv har jeg to vannflasker, begge av typen som holder vannet kaldt, sier Linda Ernstsens.

Hun er førsteamanuensis ved Institutt for samfunnsmedisin og sykepleie. Ernstsens kan selv røpe at hun har gått til innkjøp av nye vannflasker etter å ha blitt påvirket av dem rundt henne, til tross for at hun er usikker på hvorvidt det virker inn på hvor mye hun drikker.

– Jeg tror faktisk jeg drikker noe mer vann i løpet av en dag nå enn før. Jeg drikker i alle fall kaldere vann, og jeg bruker ikke glass eller kopper som må tilbake i oppvaskmaskinen. Det er da i det minste noe.

Masterstudentene Maja Auglend og Ola Lydersen i henholdsvis statsvitenskap og samfunnsøkonomi har begge lagt merke til flaskene som nå har inntatt biblioteker og lesesaler, men har ikke gått til anskaffelse av dem selv.

– Jeg har sett at ernæringspåkriveren Voe (Emilie Nereng) har blitt ambassadør for flaskene, og det dukker opp reklame for dem på Instagram hele tiden. Den promoteringen kan jo være

PRAKTISK: Til tross for størrelsen synes Synne Svensson at den store flasken er praktisk å ha med seg både på skole og på jobb.

POSITIV: Førsteamanuensis Linda Ernstsens er positiv til de nye flaskene, men understreker at det ikke nødvendigvis er veien til et sunnere liv. FOTO: Berre Kommunikasjon

REDNING: For Marianne Finnset Heiene ble innkjøpet av den store vannflasken en redning da hun hadde sommerjobb som omviser.

en grunn til at det har blitt så populært, sier Auglend.

De forteller at til tross for at de har sett de nye flaskene florere rundt på sosiale medier og blant studenter, så har de ikke kjent på behovet til å kjøpe produktet selv.

– Jeg har en flaske som fungerer helt fint og klarer fint å drikke vann fra en vanlig vannflaske. Jeg trenger ikke noen oppfordrende ord for å drikke vann, sier Auglend og smiler.

Trenger vi mer vann?

Argumentet mange bruker når de skal forsvare sitt nye innkjøp, er at det gjør at man drikker mer vann. Man unngår å få vondt i hodet, mental uklarhet og sløvhet. Alle symptomer på dehydrering.

Spørsmålet er om dette egentlig er et problem. Skal vi tro Auglend og Lydersen, er svaret klart.

– Ja, helt garantert. Jeg tror det er mange som kan kjenne på at man drikker altfor lite, sier Lydersen, før Auglend legger til:

– Når man er tørst, er det jo egentlig for sent også. Man skal jo drikke sånn at man ikke blir tørst, og følger man flasken, skal man klare å unngå det.

Førsteamanuensis Ernstsen får det samme spørsmålet, og hun sier seg noe enig, men mener at svaret er litt mer komplisert enn som så. Hun forteller at anbefalingene handler om væskebehov og ikke vannbehov, men at hos de fleste blir nærmere 80 prosent av væskebehovet dekket gjennom drikke. Resten dekkes gjennom kostholdet vårt.

– Noen typer drikke som ikke er vann, vil i tillegg tilføre næring og mineraler som vi kan ha bruk for. Det er derfor ikke hensiktsmessig at all væske som tilføres kroppen, skal være vann.

Hun legger til at det nok er et større problem at mange drikker for mye brus, enn at de drikker for lite vann. Samtidig finnes det også baksider ved å drikke mye vann. Ved et økt vannopptak øker også behovet for salter i kroppen.

– Væskebalansen er avhengig av at saltinnholdet i blodet holder seg noenlunde konstant. Personer som inntar store mengder væske, vil risikere at saltnivået blir for lavt, og det er slett ikke bra for det indre maskineriet vårt.

Hun forteller likevel at det er positivt at man har en flaske som gjør at man har tilgang på vann stort sett hele dagen.

– Kroppen kan ikke lagre vann slik kroppen lagrer næring fra det vi spiser. Det beste er derfor påfyll gjennom dagen for å erstatte væsketap fra lunger, hud, urin og avføring, forteller Ernstsen.

Ernstsen forteller at mengden væske man trenger, avhenger av kroppsstørrelse, forbrenning, miljøet man oppholder seg, aktivitetsnivået og maten man spiser. Hun sier at en tommelfingerregel er at væskebehovet for en voksen beregnes gjennom å gange kroppsvekten i kilo med 30 milliliter. Mange vil da ha et væskebehov på rundt to liter.

En kilo ekstra i sekken

For Heiene, som har brukt sin nye flaske flittig siden jobben i sommer, vil flasken hennes stort sett fylle hele hennes daglige vannbehov. Med sine nærmere to liter er den blant de største flaskene på markedet.

– På siden står det tidspunkt som forteller deg hvor mye du skal ha drikket i løpet av dagen. Er den i sekken, skjer det at jeg glemmer at den eksisterer, selv om den er gigantisk, sier Heiene.

Hun ser ned på flasken for status på hvordan hun ligger an i dag.

– Sånn som nå. Nja, jeg er ganske på tiden.

Likevel gjør ikke disse flaskene det bare enklere for deg. Med sine to liter vil en full flaske veie opp til to kilo, men upraktisk vil ikke Heiene kalle den.

– Når jeg drikker av vannet, blir den jo lettere, og den får plass i sekken sammen med alt annet jeg trenger i løpet av dagen. Den er tung, men ikke så tung som man kanskje tenker seg.

VANLIG FLASKE: Maja Auglend trenger ikke motiverende ord for å drikke nok vann

FOTO: Privat

SLUKKER TØRSTEN: Ola Lydersen ser at motivasjonsflaskene kan funke for dem som sliter med å få i seg nok vann, men har selv ikke gått til innkjøp av det.

FOTO: Privat

Svensson er enig med Heiene og forteller at det kommer helt an på i hvilke situasjoner man bruker flasken.

– I visse situasjoner er det upraktisk, men flasken er veldig praktisk på skolen og på jobb, som er stedene der jeg bruker den. Den er ikke noe jeg drar med meg på tur, forteller hun.

«Du klarer dette!»

Det er ikke bare størrelsen på flaskene som har fått oppmerksomhet, men også de oppfordrende ordene som er trykket på mange av motivasjonsflaskene. Adrian Limstrand er lektorstudent i engelsk og tysk og er selv litt skeptisk til disse sitatene.

– Jeg har hatt lyst på en slik flaske selv, men synes noen av flaskene kan ha tekst på som er litt klein. Men det er jo sikkert motiverende for noen også, sier Limstrand.

For med ord som «Husk målsetningen din», «Hold fokus» og «Dette går unna» vil flasken gi deg oppmuntrende ord på veien til en tom drikkeflaske. Kanskje motiverende for noen, men for Heiene var det noe hun bevisst styrte unna når hun skulle kjøpe sin flaske.

– Jeg gikk for å ha så lite motivasjonstekst som mulig. Jeg så at det var mange som hadde sitater som «Du klarer dette!» og «Du er en prinsesse». Det var virkelig ikke noe for meg. Jeg ville bare ha tidspunkt for når jeg skulle drikke i løpet av dagen

Masterstudentene Auglend og Lydersen er enige om at disse ordene heller ikke er noe for dem, men de kan se de positive sidene ved det.

– Det er jo en positiv greie. Hvis det er en måte å få folk til å drikke vann på, så er det jo bra. Det gir folk en liten belønning, om så en veldig liten, sier Lydersen.

Funker det?

Heiene er glad for at hun kjøpte det hun ser på som en liten investering for sin egen helse. Etter å ha brukt den i noen måneder, merker hun selv en forskjell.

– Hvis jeg ikke drikker nok vann, gjenkjenner jeg ikke følelsen av tørst, så jeg kan glemme å drikke. Før hadde jeg nok mer vondt i hodet, og jeg merker at det har hjulpet på energinivået.

Når Ernstsen skal prøve å oppsummere hva hun synes om disse drikkeflaskene, sier hun at det er todelte. Sett med bærekraftsbriller mener hun at det er positivt at man drikker vanlig vann fra kran og dermed sparer ressurser som går gjennom forbruk av kopper, glass eller plastflasker i kantinen. Om det har noen positive helsemessige sider, er hun mer usikker på.

– Befolkningen var jo ikke alvorlig dehydrerte før de flaskene kom på markedet, og det handler mye om kommersielle interesser. Og så er det store spørsmålet om de som har slike flasker virkelig drikker opp vannet de fyller flaskene sine med. **UD**

KLEINT: Adrian Limstrand har selv vurdert å gå til anskaffelse av de store vannflaskene, men synes at ordene som står skrevet på de i noen tilfeller er i det minste laget.

TREND: Enda en ny vannflaske er nå blitt populær. Med fargerikt design, oppmuntrende ord og tidspunkt for når du skal drikke, skal den gjøre det enklere for deg å huske å drikke vann.

Kappløp med lysets hastighet

Nordlys NTNU vil lage verdens raskeste på soldrevne biler. Dette betyr seks år med planlegging, frivillighet og mye penger.

TEKST & FOTO: Kristoffer Ramsøy Fredriksen

Studenten Sivert Sande Kverme er leder for prosjektet som skal levere Norges første soldrevne reserbil-lag. Han håper å kunne konkurrere allerede om to år.

– Vårt mål er å være med på mesterskapet i Australia i 2025. Da skal vi krysse 3000 kilometer fra nord til sør på ren solenergi, forteller Kverme.

Løpet Kverme snakker om er Bridgestone World Solar Challenge 2025. Her skal de kjøre om kapp fra Darwin til Adelaide på fem dager med over 100 lag fra mer enn 40 land. Det finnes flere ulike klasser, men Nordlys stiller i den hvor det er om å gjøre å komme fortest fra A til B; det er kanskje ikke like rett frem som en skulle tro.

– Man skal kjøre fort, men også spare på strøm, sier Kverme.

Solceller produserer ikke enorme mengder strøm, forklarer Kverme, derfor må kjøringen være så energieffektiv som mulig.

– Bilene kan kjøre energinøytralt i 110 km/t, og under løpet vil de overholde en gjennomsnittsfart på 90 km/t, sier Kverme.

At bilene ikke kan kjøre så mye fortere, er ikke begrensende for konkurransen da den vil foregå på veier som er åpne for normal trafikk.

– Man kjører på vanlig trafikkert motorvei, så man er nødt til å kjøre sikkert og følge vanlige trafikkregler. Dette gjør at det eneste av tekniske kvalifikasjoner en trenger, er et vanlig førerkort, sier han.

Det betyr derimot ikke at det blir en søndagstur. Alle som setter seg inn i den selvlagde doningen, må være forberedt på 40 varmegrader i solsteken, trang plass i cockpiten og uforutsette hindringer.

– Mye kan gå galt: Bilen kan kjøre av veien, den kan begynne å brenne eller regn kan plutselig oppstå. Det er derfor viktig at sjåførene er drillet til å takle slike situasjoner, sier Kverme.

Bra både nå og i fremtiden

En av de som ønsker å bli en del av Nordlys, er førsteårsstudenten på materialteknologi Birger Christopher Steine Bjelke. Han ser på vervet som en god mulighet til å finne riktig karriere.

– Jeg vet ikke hva jeg vil studere enda, ikke i det hele tatt. Så jeg håper at å bli med i et verv kan hjelpe meg med å finne ut av hva jeg liker å gjøre, sier Bjelke.

Det er ikke bare det sosiale og karrieremuligheten som trekker Bjelke

til Nordlys. Også det å jobbe innenfor et område i utvikling var attraktivt.

– At det er et klart mål med prosjektet, er veldig kult. Det at det er en konkurranse i Australia, virker også veldig morsomt, sier Bjelke.

Selv om det skulle ende opp med å ikke resultere i en klarere studievei, regner Birger med at han uansett vil få erfaringer som er nyttige i arbeidslivet.

– Det gir erfaring med å jobbe i team. Om jeg for eksempel skal jobbe som prosjektleder senere en gang, er det god erfaring å ha vært med på et slikt prosjekt.

Målet er ennå langt unna

Selv med et mål i sikte, er Kverme klar på at de ennå står helt på startstreken hva gjelder bilen.

– Når det kommer til designet av bilen, må vi begynne fra ingenting. Vi har imidlertid mye erfaring fra de andre tekniske organisasjonene rundt hvordan en bygger en energieffektiv bil. Så vi må bare høre på de, sette på solceller og få den sikker nok, så kan vi kjøre.

Selv om Kverme får det til å høres lett ut, så er det definitivt mye arbeid

og ikke minst penger som må til for å få prosjektet i havn.

– Det kommer til å bli mye arbeid med å få tak i sponsorpengene; bare bilen i seg selv kommer til å koste mye. I tillegg kommer transport og selve konkurransen til å koste veldig mye, sier Kverme

Kverme antyder et beløp i millionklassen, men ønsker ikke å definere det noe mer spesifikt.

– Vi har allerede fått blant annet Equinor som sponsor. De var veldig fort på ballen, så det virker som at det er tillit til prosjektet.

Verdensmester, virkelig?

Kverme er seriøs når han sier at NTNU nordlys vil bli verdensmestere, men ikke nødvendigvis på første forsøk

– Vi planlegger ikke for å bli verdensmester det første året, det blir veldig hårete. Det første målet er å ende opp innenfor topp fem i 2025, noe som allerede er kjempeambisiøst. Vi deltar også for å lære litt og for å få

mer erfaring, se hva som kan gå galt og hvor vi kan forbedre oss. Og så, i løpet av de første seks årene, håper vi å bli verdensmestere.

Topp fem-målet virker mye mer sannsynlig når Kverme forklarer at de ikke konkurrerer med store bilkonsern eller energidrikk-produsenter, men mot andre studenter.

– Det er stort sett bare studentlag. Lista for å delta er lav, så det er mange forelesere, doktorgradsstipendiater og professorer som også får bli med, sier Kverme

Planen i år er enkel. Skal de ha best mulig sjanse til å oppnå ambisjonene sine, må de lære, og det er Kverme forberedt på å gjøre.

– Dette er en gammel konkurranse. Den startet i 1987, så vi vil bruke tid på å se på hvilke type design som funker og ikke, og så kommer vi spesielt til å følge med nå i 2023, så vi kan hente inspirasjon derfra frem til neste konkurranse i 2025, sier Kverme. **UD**

NYOPPSTARTET: Sivert Sande Kverme leder det nyoppstartede NTNU nordlys

TEAMBYGGERE: Birger Christopher Stein Bjelke tror et slikt verv vil gi folk gode erfaringer med å jobbe i team

BYTTEMARKED

Lørdag 23. september kl. 12-16

Mer info: sirkusshopping.no

SIRKUS
SHOPPING

RØDT KORT

Etter Spanias seier i finalen i fotball-VM, kom fotballpresident Luis Rubiales rett opp til en feirende Jennifer Hermoso og kysset henne – uten samtykke – på munnen.

Den største dagen i Hermosos liv vil for alltid være svartet av minnet om at Rubiales forgrep seg på henne.

Kysset var ille nok i seg selv, men skjodesløsheten han viste i sin fremtredelse, taler om en kultur hvor han mente at dette var noe han kunne gjøre, uten reprimande. Nå nekter det kvinnelige landslaget å spille så lenge han fortsatt er fotballpresident. Bra. Rubiales vil gå til sak mot Hermoso for hennes «løgner», helt-bort-i-natta tåpelig.

Han sier da, oppriktig og uten et snev av ironi, at han vet mer om Hermosos intimgrenser enn det hun selv gjør.

Fifa-president Gianni Infantino sa nylig at kvinnelige fotballspillere er nødt til å overbevise menn om at de fortjener mer respekt. Slik det ser ut nå, må de jo kjempe med nebb og klør for å bli ansett som mennesker.

For selvsagt kunne Infantino lire av seg slikt utsløret misogyni. Så klart var bare Hermoso en dukke for Rubiales å plante leppene sine på, for lenger har ikke verden kommet.

Det er så utrolig begredelig og demotiverende at det knapt finnes ord. Vi kan ikke fortsette å tillate menn som ikke klarer å ta innover seg det mest grunnleggende av likeverd, å inneha slike posisjoner.

Men det vil de fortsette med, for der penger og mannsjåvinisme rår, der har vett og fornuft blitt kneblet og skutt.

RØDT KORT OG GULLBALL

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

GULLBALL

Det syntes mest riktig å hedre, med tilhørende applaus, dem som var raske med å stille seg bak Hermosos rygg. For selv om det var langt færre enn det burde, så viste de mer forståelse og medmenneskelighet enn de fleste.

Fire spillere på Real Betis valgte å gå ut og erklære at de ikke ville spille for Spanias herrelandslag så lenge Rubiales var president. Hele trenerstaben til kvinnelandslaget sluttet i protest, med et skammelig unntak av hovedtreneren, Jorge Vilda.

Fifa har for én gangs skyld også gått frem riktig og gitt Rubiales en 90 dagers

suspensjon. Selv om dette er en relativ mild straff, så er det i hvert fall en straff.

Men selve gullballen, den skal Jennifer Hermoso selv ha. Å ta til orde mot én av de mektigste i spansk fotball, å være klar og tydelig på at det ikke var ønsket, tillatt eller greit, det fortjener heder.

Det kan virke rart å hedre noe slikt, for det burde føles selvsagt å si fra når noen har krenket en. Men det er ikke alltid slik, selv med hundre kameraer som vitne. Etter at Rubiales stod opp for seg selv, har det stormet rundt henne, men av det vi har sett så langt, så vil hun stå støtt lenge etter at den har passert.

Pitabrød med sommer som tilbehør

Pitabrød kan romme det man ønsker, og her er et tips til å fylle det med laks, chili og mango.

TEKST OG FOTO: Johanne Stokland

Sommersesongen går snart mot slutten, men vi tviholder på den med alt vi har. Utnytt butikkene for de sommervarene som er igjen og lag pita med mango og laks. Eller uten laks. Eller med chili også. Kanskje litt agurk og paprika? Kokken bestemmer.

Oppskriften tar kun 20 minutter og gir to porsjoner.

Ingredienser:

1 laksefilet
1 mango
1/2 chili
Aioli
Agurk etter ønske
Salat etter ønske
Paprika etter ønske
2 Pitabrød

Framgangsmåte:

1. Skru ovnen på riktig temperatur etter anvisningene på pakken.
2. Kutt opp laksen i terninger og stek den i pannen.
3. Kutt opp mango og chili og bland. Kutt opp agurk, paprika og hva enn du vil ha i pitabrødet.
4. Varm pitabrødene etter anvisningene på pakken.
5. Del opp laksen i enda mindre biter.
6. Nyt pitabrødet med alt av oppkuttete grønnsaker og aioli stappet nedi.

Butikkenes søppelkasser er fulle av spiselig mat

Matvarebransjen kaster penger i søpla, men ber oss betale mer. Hvor ligger logikken i det?

ASTRI ELGETHUN

Leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Matvareprisene bare øker og øker. Tallene tikker jo oppover for nesten hver gang man er innom butikken. Og ja, vi lever i en ustabil verden hvor økonomien er under press. Men helt ærlig: Hver eneste dag kaster matbransjen over 30 000 handleposer med mat som kunne blitt spist.

Tilbudet om å kjøpe varer på vei til å gå ut på dato til en litt billigere pris er så populært at det nesten alltid er tomt. Så hvorfor er det ikke mer av det? Køene utenfor matsentralene er fylt opp av folk som ikke har råd til å kjøpe mat til dagens priser. Hvordan har da matvarebransjen råd til å kaste mat til en verdi av åtte milliarder kroner?

Og selv om butikkene låser inn søpla og minner oss om de idiotiske lovene mot å dumpster-dive, er dette en av de få tingene vi forbrukere kan gjøre for å unngå de skyhøye prisene og bidra til å minske mengden spiselig mat som går tapt. Initiativer som free-fridge eller Facebook-grupper hvor folk deler info om mat som gis bort, er og utrolig kule tiltak i riktig retning.

Men dette er ikke et problem som løses av at vi går ut på natta med lommelykt og dykker i søpla til butikkene, eller at enkeltpersoner setter ut de bananene man har til overs. Vi trenger en lov mot at butikkene kan kaste spisbar mat. Vi trenger at det ikke lønner seg for matvarebransjen å drite i å ta ansvar for hva de kaster. For hvordan kan vi, matvarekjedene og politikerne gå med på at det blir kastet tonnevis med spiselig mat til milliarder av kroner samtidig som matvarebransjen ser seg nødt til å øke prisene vi må betale?

En matkastelov er allerede under utredning, og vi må kreve at loven faktisk forplikter dagligvarekjedene. La oss si ja til en matkastelov. Vi skal ikke ta støytten for at bransjen selv ikke klarer å ta ansvar.

Jævli flinke piker har også menssen

Mensen er for mange ubeleilig, ukomfortabelt, flaut – og ikke minst uforutsigbart. Men det er også noe av det mest naturlige i verden.

KAMILLA ELENE SAMUELSEN

Medie- og koordineringsansvarlig i Velferdstinget

ELLINOR BENEDIKTE ANJALI LINDSTRÖM

Studentvalgt styremedlem i Sit

ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

NTNU er eksperter på å tiltrekke seg landets beste kvinner. Hypatia, Ada, Jævli flink pike – alle er målrettede tiltak for å rekruttere jenter til NTNU og stimulere til likestilling både på studiestedet og senere i arbeidslivet. Store tiltak, gode strategier, som alle er med på å bygge opp under samfunnets sterke kvinner. Men jævlig flinke piker har også menssen.

For blant alle disse fantastiske kvinnene som søker seg til høyere utdanning ved NTNU, så viser forskning at 77 prosent av disse kvinnene kommer til

å ha en dårlig opplevelse med menssen som student på campus. I sum er dette et stort problem for et universitet som ønsker det beste for sine studenter. Heldigvis er det også et problem som har en ganske enkel løsning: Gjør menstruasjonsprodukter tilgjengelig gratis der det trengs.

Skolekravet er en bevegelse for å innføre gratis bind og tamponger ved alle offentlige skoler og læresteder, som Universitet i Bergen allerede har et vellykket prøveprosjekt på. I Frankrike, Skottland og flere andre land er dette allerede standarden. For NTNU som et fremtidens universitet, som kjemper for likestilling og mangfold, bør dette være et åpenbart tiltak for å fremme betydningen av kvinnehelse og dermed skape gode studiemiljøer for alle sine studenter.

Velferdstinget vedtok i november 2022 å bruke 100 000 av studentenes semesteravgift på å finansiere et prøveprosjekt med gratis menstruasjonsprodukter på fem campuser. Men når pilotprosjektet finansieres over

semesteravgiften, er det i bunn og grunn fortsatt studentene som tar regningen. Som velferdstingsleder Øystein Christiansen kom inn på, skal det store spleiselaget semesteravgiften allerede strekke til mange viktige velferdstiltak, slik som psykisk helse og studentfrivilligheten. Når tilgang på sanitærprodukter henger så tett sammen med en god studiehverdag for halvparten av universitetets studenter, er dette et økonomisk ansvar som NTNU burde ta.

NTNU – det er på tide å se på det mindre bildet. Vi elsker at dere vil styrke kvinnen, men da må dere ta ansvar. Ta på dere stor-jente-buksene og gå foran som et likestilt universitet ved å gjøre bind og tamponger gratis og tilgjengelig ved alle deres campuser. Det koster så lite å være et inkluderende universitet.

Anne Borg, fra oss jævlig flinke piker til en annen: Hvor er tampongene våre?

Scientist Rebellion: Trondheim researchers are protesting climate inaction

The climate crisis is accelerating, and the Norwegian government continues to add fuel to the fire. This autumn, Scientist Rebellion is demanding that the government aligns its policies with the overwhelming scientific consensus.

TEKST: Scientist Rebellion Norway | FOTO: Victor Maneval

Another summer of fires, floods and extreme weather has given us a glimpse of our future if we continue to ignore the climate and ecological crises. As we return to campus for another academic year, the need for urgent action has never been more clear. But demanding research-based climate policies remain an uphill battle.

Our planet has currently reached 1,1 degree celsius warming compared to pre-industrial times, with already disastrous consequences for biodiversity, human lives and infrastructure. The Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) warned that the policies currently implemented by governments set us on a path towards 3,2 degrees warming by the end of the century.

The IPCC has provided feasible and clear guidelines to avoid the worst of the climate disaster: The top priority for all governments should be to stop fossil fuel expansion. Despite this, Norwegian environmental policy ignores and goes directly against this

unanimous message from the UN and the scientific community. In late June, the government approved 19 new oil and gas projects in line with its policy of developing, not ending the fossil fuel era.

The extreme weather Hans wreaked havoc in the southern part of Norway this August. This catastrophe revealed how vulnerable we are to climate disasters, which are known to become both more frequent and more intense in the future. It also showed us that Norway will not be spared from the most severe consequences of climate change.

We are headed towards a future of accelerating environmental degradation and climate disruption. The Norwegian government is exporting harm across the globe for decades to come. Many feel helpless in the face of stubborn climate inaction worsening a crisis that can be avoided. Research shows that civil disobedience is our most efficient tool to trigger rapid action against societal injustices.

What can you do?

This autumn's local elections can already be a turning point for Norwegian climate action. We encourage everyone to find out where and how to use their vote, either by early voting or on election day September 11th. Beyond this, consider speaking up even louder. Scientist Rebellion is a global organization of researchers using civil disobedience to fight climate inaction. We defend the importance of a science-based climate debate. You can join us or a number of other environmental organizations working in Trondheim such as Naturvernforbundet, Framtiden i våre hender, Greenpeace or Stopp oljeletinga, to name a few. The climate movement needs all hands on deck.

We cannot continue to overlook the drivers of climate injustice at home and around the world, and we all have a role to play. This is an emergency; it's time we start acting like it.

En næringspolitikk for framtida

Årets kommunevalg er et valg om hva slags næringsliv vi skal ha i Norge framover. Bedrifter over hele landet er mer enn klare til å ta ansvar og skape verdier, uten å ødelegge natur og klima. Men de trenger særlig tre ting for å lykkes: kompetanse, kapital og kraft.

NORUNN KROKEIDE

2. kandidat for MDG i fylkestingsvalget i Trøndelag og student på NTNU

INGRID LILAND

Nestleder i MDG

ha med oss den viktige kompetansen som bygges på NTNU og universitet og høyskoler rundt om i landet. Vi tror på at studentene, framtidens ingeniører, gründere, bedriftsledere og andre viktige bidragsyttere i den grønne omstillinga, vil skape vekst og sørge for et blomstrende grønt næringsliv. Det trenger heller ikke å gå på bekostning av natur og klima. Men vi lykkes ikke uten grønn politikk.

Dessverre står regjeringa og mange politikere i dag rett og slett i veien for den omstillinga vi trenger for å ha et levende og konkurransedyktig næringsliv, også i et framtidig nullutslippssamfunn.

I køene om kompetanse, kapital og kraft lar regjeringa og grå partier olje- og gassbransjen stå først. Oljeskattepakka fra 2020 er det groveste eksempelet. Elektrifisering av Melkøya er det ferskeste.

Derfor går MDG til valg på en næringspolitikk for framtida. Og vi må

Næringslivet har en helt essensiell rolle i klimaomstillinga. Norge må ut av oljeavhengigheta, og inn i en framtidsetta og robust økonomi. Det er flere viktige tiltak som må på plass: blant annet mer støtte til grønne næringer, dersom Norge skal komme i gang med våre nye industrieventyr, som havvind, nærenergi og bioøkonomi.

Det trengs flere møteplasser og ressurser for gründere og startups, fordi ingen når toppen alene. Geniale idéer kan bli solide bedrifter med god starthjelp og samarbeid. Billigere å dele, kjøpe brukt og reparere.

Mindre skatt og avgifter for små og mellomstore bedrifter er også helt nødvendig for at bedriftene skal vokse. MDG vil kutte i arbeidsgiveravgifta og skjerme de minste bedriftene fra formuesskatten ved å sette et høyere bunnfradrag.

Samtidig kan offentlige innkjøp skape grønne jobber. Kommuner må stille miljøkrav til sine leverandører. Innkjøpsmilliardene til det offentlige bør gå til snekkeren på hjørnet som vedlikeholder og reparerer, ikke til Ikea. Vi må gjøre mange ting samtidig for å skape et robust næringsliv for framtida. Mye vil endre seg i den overgangen vi skal gjennom, men et ufravikelig prinsipp er at vi skal sørge for et godt arbeidsliv, der livskvalitet og rettferdige arbeidsvilkår ivaretas.

Folk og bedrifter kan og vil, men grønn politikk er helt nødvendig for å lykkes. Derfor er en stemme på MDG en stemme på en næringspolitikk for framtida.

Raust med råvarer på Bifrons

Det er sjeldan ein blir skuffa når ein kjem til ferdigdekt bord – i dette tilfellet blei me det. Det endra seg raskt då brødet kom på bordet.

TEKST OG FOTO: Guro Underdal Hermansen

Midt mellom Nidarosdomen og Trondheim kino finn du ein stad som lenge har vore ein kjær plass for studentar. Med store bord, gratis påfyll av kaffi og ein forlokkande brød- og lunsjbuffé til ein billig penge, har Café ni musér husa både studiegrupper og enkeltstudentar på utkikk etter, eller i samhandling med, éin eller fleire av sine musér.

Sorgen var stor då kafeen stengde for godt tidlegare i vinter, men det opna seg framleis eit håp om ein god studiekafé då nye eigarar ville satse på dei inspirerande lokala.

Ikkje som før

Bordtilvisninga ved inngangen, bordgruppene med høge vinglas og dei koparfarga bestikka gjer at me raskt konstaterer at dette ikkje lenger er ein stad for å samle kollokviegruppa eller gjere siste innsats på heimeeksamen. Smått medtatt og skuffa blir me vist til eit tomannsbord ved inngangen. Fleire av gjestene har vald å ete ute i den lune seinsommarlufta og svinsar inn og ut av dei høge dørene. Hagemenyen blir presentert i ei elegant skinnmappe. På

SESONG: Sopp med smørsteikt surdeigsbrød.

høgtalarane spelar dei hits og slagerar i behageleg volum, og lokalet er langt frå halvfullt denne torsdagskvelden.

Berre sekund etter at me har bestemt oss for kveldens føde, blir det plassert ei skål med brød på det vesle bordet, og inntrykket får eit positivt oppsving.

Det blir fort fastslått at føda faktisk er surdeigsbrød og av ganske god kvalitet. Med ei sprø og seig skorpe må me jobbe litt for å tygge oss gjennom dei små skivene. Me rekk berre å ta to bitar før hovudretten er på bordet. Her er dei effektive!

SMAKSBOMBE: Denne retten gir nesten litt mykje smak for pengane.

Stad: Bifrons, Bispegata 9a
Dagens rett: 189 kr
Råmarinert lettroykt uer: 169 kr
Rabarbrakake: 129 kr
Kaffi: 49 kr
Studentrabatt: Nei

Eit traust og trygt måltid

Dagens rett er grilla brød med kantarell, bacon og steinsoppsmajones samt eit salatblad lurt mellom. Ut frå lukta framstår retten som ein fryd for ganen. Det smørsteikte brødet er på grensa til krutongsprøtt, og saman med haugen av feit, smakfull sopptopping får retten ein god kontrastfylt konsistens. Dei har vore rause med soppen, samtidig som det på ingen måte er for tungt eller dominerande. Smørbrødet er enkelt og mildt, men likevel velsmakande.

Ein stor porsjon til under tohundrelappen gir ein god munnfull, men det freistar å bestille ein liten porsjon til. Om det er smaken eller storleiken som skapar dette ynskjet, er me uvisse om.

Lett måltid, tunge smakar

Dagens bestilling var eit trygt, behageleg og digg måltid, men her er det også potensiale for å gå utanfor komfortsona. Er du meir eventyrlysten og uredd, er det minst éin rett på menyen som kan utfordre smaksaukane dine.

Råmarinert lettroykt uer minner ein del om ceviche. Relativt store stykke med uer kviler tungt på eit tynt lag med ruccola. Fisken er i selskap med

bitar av mango, chili, raudlauk og fint strimla fennikel på toppen av det heile. Dette er ein eksplosiv rett både i fargar og smak. Fisken har ein utprega røykt smak, og saman med den syrlege laken i botnen av skåla byr retten på ei uvand og utagerande oppleving. Smaksaukane må verkeleg jobbe i møte med denne samansettinga. Får du alle ingrediensane på gaffelen samtidig, og i tillegg greier å dyppe gaffelen i den vesle krukka med aioli, kan du oppleve ei god blanding av røykt, syrleg, sprøtt og friskt.

Kokkane er rause med råvarene her òg. Dei store fiskestykkar dominerer tallerkenen såpass mykje at det ikkje er

SIDEDESSERT: Kaffien smakar absolutt best til rørosrømmen som kjem med rabarbrakaka.

SURDEIGSBRØD: Det er lite som gir betre førsteinntrykk enn ei korg med godt brød.

att frisk garnityr til alle munnfullane. Dette gjer at måltidet opplevast i overkant stimulerande, og sjølv med retten på deling må me til slutt resignere og la nokre fiskebitar ligge.

Ein nydeleg klatt komfort/velvære/tilfredsheit

Til sist får me servert ein kopp kaffi og eit stykke kake. Rabarbrakake med rørosrømme. Kaffien smakar lite etter smakseksplosjonen i hovudretten, men så fort me har sett tennene i desserten, forvandlast han til ein velbalansert, fruktig fornøyelse. Smakane i kvar bønne kjem fram, og det gjer godt med litt bittert til det søte.

Rabarbrakaka minner mykje om eplekake ein bakar i ein skuff. Ho er tørr, men med innslag av søtsyrlege bitar av rabarbra. Kaka er god, men det som verkeleg får gommane til å renne, er rørosrømmen. Han er ein fest for appetitten, både for seg sjølv og inntil kaka. Ei perfekt søtna ut syrleg rømmeskei med god kremete konsistens. Ein nydeleg klatt komfort til kaka og kaffien.

Me forlèt lokalet med erkjenninga om at Bifrons ikkje kan samanliknast med forgjengaren sin; dei har ikkje lagt til rette for å banke ned på nokre gode timar med studering. Likevel byr dei på rettar som inneheld raust med råvarer, og som kan leggast inn i studentbudsjettet.

Kunst på campus

Hvem trenger å betale for kunstmuseum når man er student på NTNU? Alt du trenger er et adgangskort og viljen til å utforske.

TEKST: Kjersti Eline Stuen | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Det er ikke alltid så lett å få plass til kunstmuseum i en travel studiehverdag. Heldigvis er NTNUs campuser et kunstmuseum i stor skala. Enten du vil prokrastinere oppgaveskriving, virke kulturell overfor snobbete medstudenter eller bare distrahere deg selv fra skumle tanker om fremtiden, kan campuskunsten hjelpe. Her har vi valgt ut noen verk som kan hjelpe deg på veien til å få en mer kunstnerisk studiehverdag.

DETALJFOKUS: Kuppelstatuen byr på flere interessante detaljer

LAMPEKUNST: I trappen på Øya finner du vakre glasslamper

Kunst som er verdt å ta trappen for

Gamle elektro på Gløshaugen byr på et enormt veggmaleri bak trappen. Verket bidrar til å fargelegge et ellers ganske grått bygg. Her får du glimt av elektroavdelingens historie gjennom fremtredende personer og hendelser. En hyggelig aktivitet her kan være å finne den historiske personen som du og vennene dine ligner mest på. Det er totalt to kvinner i maleriet hvor den ene ligger i en barnevogn, så her må du være kreativ. Til tross for at noen av ansiktene er smått demoniske, vil jeg si at dette maleriet er verdt et par øyekast.

Plassering: Gløshaugen, Gamle elektro

Kunstner: Jan O. Henriksen

Kunst som letter på stemningen

Noen ganger havner du på gruppe med studenter du ikke går overens med. Kanskje er det rett og slett bare litt kleint. Dette blir ikke et problem om du sitter på Kalvskinnet. Her kan nemlig kunsten hjelpe til med å stable samtalen på beina. På flere grupperom henger ulike kunstverk. Bildene er til og med utstyrt med QR-koder slik at du og dine gruppemedlemmer kan lese om verkene. Personlig banker mitt hjerte for «Øyekontakt med et rådyr» av Jenny Aalberg. Kvinnens blikk og hvordan lyset faller på henne skaper et fengslende fotografi. Her er kunsten god for øynene og for samtaleflyten.

Plassering: Kalvskinnet, Lysholmbygget

Kunstnere: Diverse

På Øya helsehus finnes det lamper så vakre at du nesten ikke vil forlate trappeoppgangen. Bestående av glass i myke pastellnyanser gjør de oppstigningen til en drøm. For hver etasje får du se en ny lampe med en unik fargekombinasjon. Personlig løp jeg nesten opp trappene for å se hvilken farge den neste ville være. Hver lampe har sitt eget uttrykk, men det er fortsatt en helhet her. Sammen blir de en nærmest perfekt kur for mørketiden. Begynner vinterdepresjonen å ta helt av, rådes det å flytte inn i disse trappene for å minnes på at mennesker er i stand til å lage vakre ting.

Plassering: Øya helsehus

Kunstner: Vidar Koksvik

Enkelte kunstverk er mer skjulte enn andre. Dragvolls «Åndfugl» er et slikt verk. Det henger nemlig øverst i mursøylen i bygg 5. Verket i seg selv består av tre svarte tøyfugler pyntet med gulltråd og paljetter. Fuglene sitter bak grått pleksiglass, som skaper følelsen av at du ser på dem gjennom tåke. Dette er igjen montert på en hvit skive formet som en sky. Kontrastene mellom disse delene er kanskje det som gjør verket så vakkert.

Plassering: Dragvoll, Bygg 5

Kunstner: Gudrun Skeie Stokstad

Det er ikke ukjent at det å være gløsing er en pine. Permanent høye skuldre og et bekymringsverdig høyt stressnivå er nok for gløsingene en normal diagnose, særlig i eksamensperioden. Da hjelper det med litt fredfull kunst som kan få tankene over på andre saker. Maleriet av Arne Ekeland i Realfagbygget er et godt eksempel på et slikt kunstverk. Lyse menneskeskikkelser beveger seg mot en blå, grå og grønn bakgrunn. Med sitt fredfulle motiv og duse farger er maleriet som balsam for sjelen.

Plassering: Gløshaugen, Realfagbygget

Kunstner: Arne Ekeland

ROLIG PÅ REALFAGBYGGET: Arne Ekelands maleri har en beroligende effekt

Kunst du må se opp for

Utsiden tilsier det ikke, men Elektrobygget på Gløshaugen byr på overraskende mye kunst. Rett innenfor hovedinngangen henger det et verk som består av hengende lyse trekanter omkranset av gule led-lys. På veggen under dette verket henger flere fargerike staver. Kunsten fyller rommet og gjør at du har noe å se på mens du tenker på om du bør kjøpe lunsj på Rápido eller spise den tørre brødskiven du har i sekken. Videre innover finner du flere verk av ulike andre kunstnere hvor et av de mer majestetiske er en marmorskulptur av den bulgarske kunstneren Márton Váró. Elektrobygget er rett og slett et kunstmuseum i miniatyr.

*Plassering: Gløshaugen, Elektro A
Kunstner: Britt Evelyn Smelvær*

FØLGER ROMMET: Kunsten i taket på kantinen følger formen på rommet

Sitter du og spiser i kantinen på Øya, kan det lønne seg å ta en titt i taket. Her henger et vakkert kunstverk som bruker former og materialer på fascinerende vis. Den største delen av verket er et gigantisk, brunt flygel som henger over trappen. Ut av flygelet stikker en hånd. Noen strenger er også festet til skulpturen. Disse strengene fører øyet videre innover i rommet. Dette er et kunstverk som er formet etter rommet det henger i. Kunsten og rommet blir ett. Det er vakkert og interessant å se på.

*Plassering: Øya helsehus,
Kunstner: Lars Paalgard og Per Jonas Lindström*

FLYGEL I TAKET: Kunstverket er dessverre ikke mulig å klimpre på

Kunst som får deg til å reise i tid

Det mest åpenbare eksempelet på dette finner vi kanskje i Hovedbygningen på Gløshaugen. Går du inn hovedinngangen, støter du rett på biblioteket. Inngangen prydes av et utsøkt, detaljert verk. Symboler, mønster og tekst forgyldt med gull kaster deg fort tilbake et par hundre år. Er du vant til tette forelesningssaler og overfylte korridorer, føles dette bygget nesten ikke som en campus. En tur hit anbefales for litt god, gammeldags hverdagsflukt.

*Plassering: Gløshaugen, Hovedbygningen
Kunstner: Enevold Thomt*

På Dragvoll finner du flere store skulpturer. En av de større står på en høyde bak bygget. En slags talerstol står under en kuppel. Denne skulpturen blir fort en favoritt grunnet detaljene som utsmykningen på søylene. Kunstverkets plassering gir også en god mulighet til å titte litt på utsikten. Den kan i tillegg være nyttig om du føler deg overlegen og ønsker å se ned på dine medstudenter.

*Plassering: Dragvoll, uteområde bak kantina
Kunstner: Bjørn Melby Gulliksen*

Realfagbygget imponerer med et glassmaleri av Apollon og de ni musen. Et verk du kan nyte om du er mytologinerd, kunstbeundrer, tilhenger av Percy Jackson eller bare en som setter pris på vakre ting. Det er nemlig få ting like vakre som glassmaleri. Harmoniserende farger og utsøkte former gjør at dette blir et beundringsverdig verk. Du kan også lese om maleriet på et lite informasjonskort.

*Plassering: Gløshaugen, Realfagbygget
Kunstner: Emanuel Vigeland*

Kunst som puster liv i campus

Realfagbygget byr på mye interaktiv kunst. I bunnen av bygget svinger Norges største Foucaults pendel. Et kuleformet lodd henger fra en snor og velter jevnlig stålpinne. I løpet av 24 timer vil kulen ha veltet alle pinnene. Dette er en enkel demonstrasjon av at jorden roterer om sin egen akse. Pendelen i Realfagbygget er en kopi av den som ble brukt i 1851. Her møtes altså det moderne og det gamle. Et verk som er overraskende artig å observere.

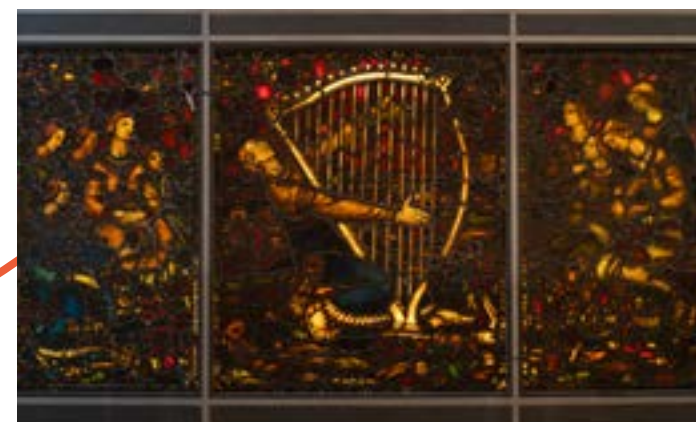
*Plassering: Gløshaugen, Realfagbygget
Kunstnere: Diverse*

STEINKULT PÅ DRAGVOLL: Steinene dekorerer flere steder på campus

Realfagbygget er også fullt av merkelige gjennomslittige kvadrater fulle av sammenkrøllede LED-lys. Her kan du oppleve lyd, bevegelse og lys. Hvor mye du opplever av dette, er avhengig av ytre omgivelser som temperatur og hvor mange som befinner seg i bygget. Det er nesten som om hele bygget lever. Dette er kunst som gir lykke. Slike verk får meg til å føle meg som et barn på eventyr. Dette er en god følelse å ha med seg når man trasker av gårde til forelesninger som begynner klokken 08:00.

*Plassering: Gløshaugen, Realfagbygget
Kunstnere: Carl Nesjar og Arne Nordheim*

APPOLON SPILLER: Glassmaleriet av Apollon og de ni musen kan nytes av alle forbipasserende

Dragvoll har derimot invitert naturen inn i bygget. Planter vokser fritt og falne blader dekorerer gulvet. I tillegg står noen nøye utvalgte steiner i diverse hjørner. Det sistnevnte er faktisk skulpturverk av Geir Stormoen. Med planter, steiner og sine store glassflater blir campusen på et vis til et stort drivhus.

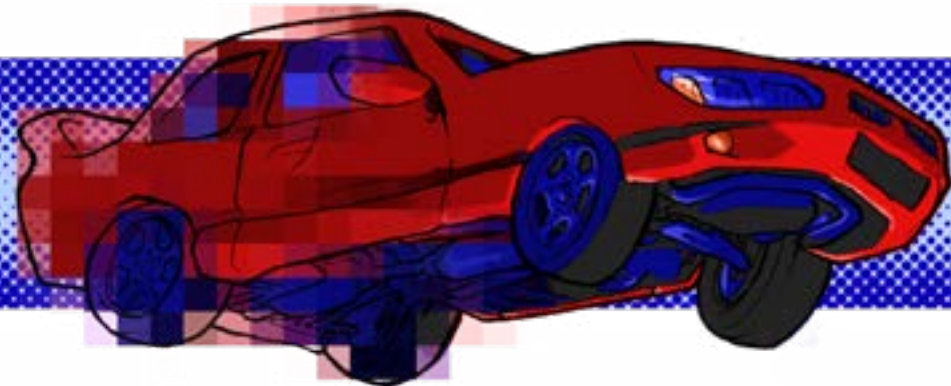
*Plassering: Dragvoll, diverse steder
Kunstner: Geir Stormoen*

Tro det eller ei, men dette er kun et lite utvalg av kunsten som finnes på NTNU. Et arbeid er i gang for å kategorisere alle verkene på campus. Mange er allerede registrert og utstyrt med en kjekk, liten QR-kode du kan scanne for å lære mer om verkene. Mulighetene for utforskning er endeløse, og kanskje kan du finne ditt nye favorittverk. Billetten til museet har du allerede. NTNUs kunstsamling venter på deg.

Filmanmeldelse:

Fra virtuelt til virkelighet?

Gran Turismo byr på både fart og spenning, men resulterer i dårlig tenning.

TEKST: Christian Tryen Ryssdal | ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Gran Turismo er én av de mest kjente bilspillseriene i verden. Spillene tillater deg å kjøre på de mest kjente bilbanene fra sofakroken. Eller eventuelt fra et sete med ratt, en såkalt simulator. Om *Gran Turismo* er spill eller simulator, noe de er veldig opptatt av i denne filmen, vet jeg ikke. Jeg føler at simulator er mer en form for tv-spill enn det motsatte, men det er kanskje bare meg.

I filmen møter vi Jann, fast ansatt i en undertøysbutikk og lidenskapelig interessert i *Gran Turismo*. Han har så stor tro på at kjøreferdighetene hans er overførbare til virkeligheten at man blir bekymret. Bekymret er både mor og far, som mener at Jann burde gå en annen vei, men han nekter å stoppe.

Det ser lenge mørkt ut, før Orlando Bloom kommer på banen. Med sin eksentriske karakter Danny Moore foreslår han for racing-avdelingen til Honda at de skal arrangere en turnering i *Gran Turismo*. Hensikten er å ta opp noen få heldige til et akademi der de får opplæring i å kjøre ordentlige reserbiler. Den beste skal representere Honda i en serie med forskjellige løp over hele verden på kjente baner. Spesielt er de kjente for alle som elsker *Gran Turismo*.

Filmens klareste budskap er at hvis du har en drøm, ikke hør på skeptikere, bare kjør på! Litt tynt spør du meg. Filmene fungerer godt som en hyllest til e-sportutøvere, som sånn sett er et fint initiativ. Likevel er det nok ikke en film jeg kommer til å se igjen.

og en overfladisk kjærlighetshistorie. Kjærlighetsaspektet synes å være med fordi noen følte at det måtte det. Kanskje fordi filmen er basert på en sann historie. Sånn sett er det også synd at filmen ikke klarer å leve opp til det.

Det var likevel en god kinoopplevelse, med imponerende visuelle effekter og til tider en intensitet som krevde at setebeltet var fastspent. Til tross for at mesteparten av filmen var veldig forutsigbar, var det også en noe uventet vending midt i filmen.

Filmens klareste budskap er at hvis du har en drøm, ikke hør på skeptikere, bare kjør på! Litt tynt spør du meg. Filmene fungerer godt som en hyllest til e-sportutøvere, som sånn sett er et fint initiativ. Likevel er det nok ikke en film jeg kommer til å se igjen.

Kommentar:

I år skal jeg være flink

Nytt studieår, nye muligheter. Dette er den beste sjansen du får, sørg for at du tar den.

ELIAS WARD HEIMDAL
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Vi står nok en gang overfor et nytt semester. Enten man er en veteran eller fersk i studietilværelsen, har man utvilsomt forventninger til hva det nye halvåret skal bringe. Det har jeg, i hvert fall. Fordi i år skal jeg være flink. Denne gangen mener jeg det. I år skal jeg stå opp tidlig for å trene. Jeg skal spise variert og sunt. Ikke noe mer slumrenapp på meg, for jeg skal være på sal fra klokken åtte. Jeg skal ta notater i alle forelesninger og være mer strukturert enn noen gang. Jeg skal bruke mye tid med venner, og helst få mange nye. Jeg skal få meg et nytt verv hvor jeg skal bli kjent med flere, samtidig som jeg gjør meg selv attraktiv på arbeidsmarkedet.

Det er én ting å sette seg mål og noe helt annet å faktisk følge dem. Nå har det seg heldigvis sånn at dette semesteret blir annerledes. Jeg kommer ikke til å falle tilbake til gamle vaner etter noen uker. Ingen prokrastinering

på meg, takk. Nei, denne gangen er det annerledes. Det må være det. Jeg kan umulig være så naiv at jeg setter meg de samme målene år etter år uten å noensinne oppnå dem.

Michael Jordan brukte utallige timer på basketballbanen, Gro Harlem Brundtland kjempet seg gjennom det politiske landskapet som første kvinnelige statsminister og Elon Musk jobbet utrettelig for å realisere sine visjoner. Alle tre visste at det krevde hardt arbeid, dedikasjon og en urokkelig tro på seg selv. Jeg vet det og du vet det.

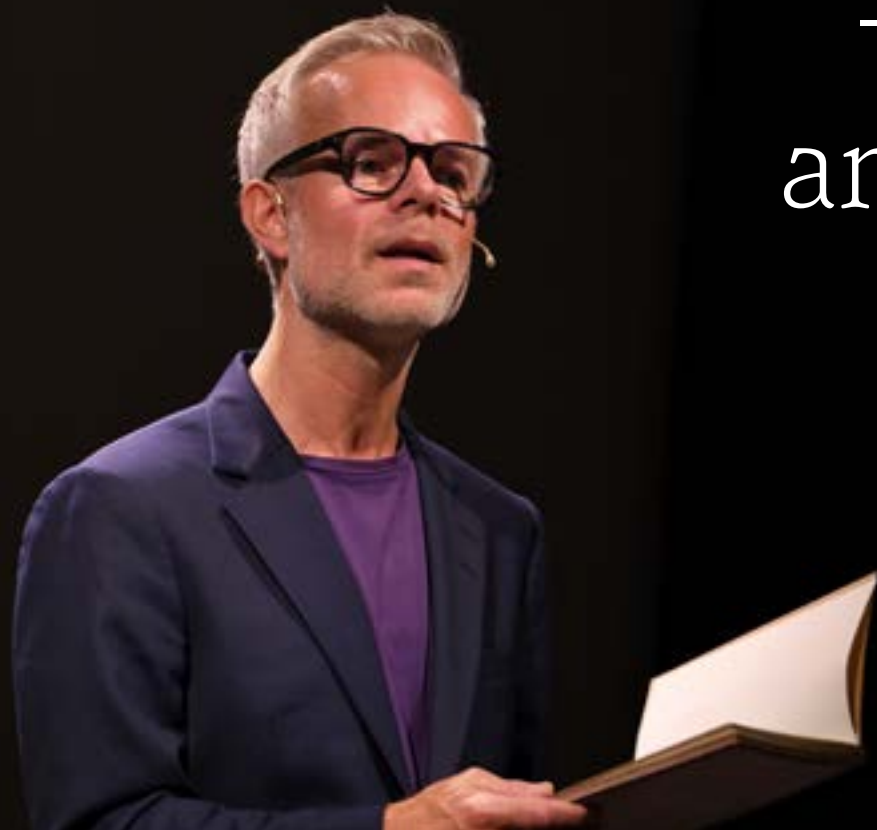
Før i år skal det skje. Legg «Gonna Fly Now» av Bill Conti i spillekøen og ta fatt på det som blir ditt livs oppgave. I kampen mot prokrastinering, latskap og tvil kreves hele arsenalet med motivasjonsmusikk. Dette semesteret er starten på en ny epoke i livet. En epoke hvor du faktisk holder det du lover deg selv. En epoke hvor du ikke bare drømmer, men også handler. Jeg vet at veien til suksess er lang og krevende, men du er klar for utfordringen.

Det vil komme dager hvor du vil gi opp, hvor sengen frister mer enn møllen og hvor Netflix frister mer enn pensumbøkene. Det er i disse øyeblikkene man må minne seg selv på hvorfor man har satt seg mål i utgangspunktet. Man må tenke 15 år frem i tid. Kanskje til og med 30 år. Nei, stryk det. 40 år. Man må planlegge og legge til rette for å skape lykke i fremtiden. Spar i BSU, få deg Obos-medlemskap og legg grunnmuren for det som skal bli resten av ditt liv. Alt og mer, fra og med nå. Men kanskje passer det litt bedre å vente til i morgen.

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!
interoptik
Sjøhaug & Sande
Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

– Jeg er angrepet av en roman

Det har gått tre år siden Tore Renberg utga sin forrige bok. Nå er han tilbake med en ny slager.

TEKST: Nora Lerkerød Alnes | BILDER: Kristian Lillenes/Litteraturhuset i Trondheim

Hovedlanseringen av forfatter Tore Renbergs første historiske roman *Lungeflyteprøven* ble lagt til Litteraturhuset i Trondheim. Den fullstappede salen blir møtt av SiTron (Sinfonietta i Trondheim) som spiller stykker komponert av Phillip Glass, hvilket setter stemningen med én gang. Nå skal det dreie seg om barokkens dramatiske 1600-tall.

Et langt arbeid

På scenen bak SiTron sitter Renberg. Sammen med ham er forfatter og forlagsredaktør Geir Gulliksen.

Forfatterne har kjent hverandre i lang tid, og Renberg forteller at Gulliksen har vært til stor hjelp i løpet av årene det har tatt å skrive romanen.

– Det er masse som er nytt for meg. Jeg har fått så mye hjelp og mange innspill, forteller Renberg.

Han sitter helt på ytterst på stolkanten og forteller videre om romanen. Arbeidet rundt romanen har tatt fem og et halvt år, og opptatt store deler av Renbergs liv.

– *Lungeflyteprøven* handler om 15 år gamle Anna Voigt som i 1681 ble tiltalt for å drepe sitt nyfødte barn.

Hennes spedbarn ble funnet nedgravet i en urtehage i godset der hun bodde i Sachsen, nåtidens Tyskland. Straffen for dette på denne tiden var døden, sier han.

Den virkelige hendelsen romanen er basert på, datt mer eller mindre rett i fanget på Renberg en dag i 2018 da han måtte sette seg inn i feltet rettsmedisin.

– Setningen som inspirerte meg var: «Det er vanlig å datere starten på moderne rettsmedisin til 1681. Da utførte legen Johannes Schreyer en lungeflyteprøve som førte til at unge Anna Voigt sitt liv ble reddet».

Fascinert begynte Renberg å etterforske hva en lungeflyteprøve var og hva som faktisk hendte med Anna Voigt. Og han fant ingenting.

– Dette mysteriet visste jeg at jeg ikke klarte å stå imot. Jeg kjente igjen følelsen av at det lå en roman her. Den gnisten er helt nådeløs.

– Kan ikke skrive noe bra på utrygt materiale

Renberg har ikke alltid hatt det like lett i arbeidet med romanen:

– Det har vært et gravearbeid uten like.

Forfatteren forteller han ble kastet tilbake til sine studentdager i Bergen.

– Det er som å sitte på lesesal og prøve å forstå et materiale som nesten er stengt av for deg. Man forstår ingenting i starten, så det gjelder å brette det opp, ledd for ledd.

Renberg forteller at romanen er ulikt alt han har skrevet før. Han har gjort et grundig forarbeid for å gjøre romanen realistisk og virkelighetsnær.

– Jeg tok et tidlig valg om at jeg ikke skal vandre inn og fantasere.

Før han kunne begynne skriveprosessen, måtte Renberg lese, reise til Tyskland og studere historien.

– Du kan ikke skrive noe bra på utrygt materiale. Jeg måtte være så sikker som mulig før jeg kunne starte.

Et dokumentarisk prosjekt

Renberg forklarer han ville fortelle Annas historie slik den faktisk var for henne.

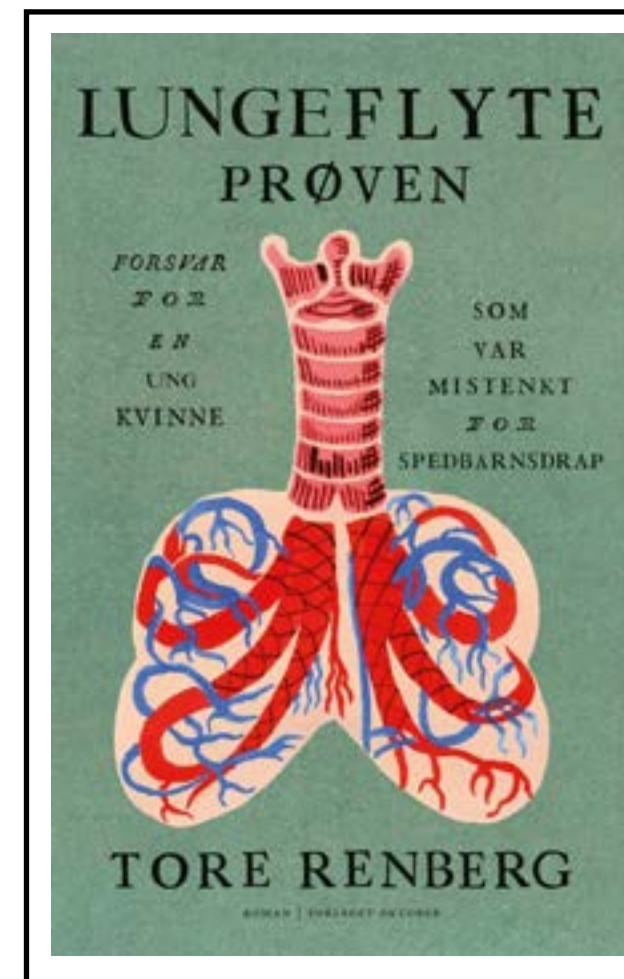
– Selv nå tenker jeg på om jeg har fått med meg alt av historiske fakta. Bare når jeg er trygg på hvordan de hadde det, kan jeg dikte.

Siden romanen handler om virkelige mennesker og hendelser, har Renberg følt på mye ansvar.

– Det har vært som en parallell til noen av mine tidligere romaner, men der handlet det mer om mitt eget liv.

Forfatteren utdyper at han ble overrasket over at historien også har stått ham så nært.

– Det høres jo veldig voldsomt ut, men det er sant.

HISTORISK: Forfatter Tore Renberg er ute med ny roman.

Gulliksen trekker frem at gravearbeidet Renberg har gjort for romanen kan virke overveldende for noen.

Begge forfatterne har kommet frem til at Renbergs prosess hele veien har handlet om å avdekke en sammenheng og forstå et menneske og deres samtid.

– Det har i seg selv skapt en slags våkenhet og varsomhet når Renberg bruker materialet. Det alle tenker om en historisk roman er at forfatteren skal fantasere seg frem og leve seg inn i historien. Men akkurat dette er mye nærmere et dokumentarisk prosjekt, konstaterer Gulliksen.

Avslutter med klagesang

Voldssamfunnet på 1600-tallet er noe av det Renberg har vært mest fascinert av.

Han virker tydelig rystet over hvordan et så brutalt samfunn har fungert.

– Overalt hvor en gikk, stod man ovenfor grov vold og død. Om man gikk en tur nedover gata i Leipzig, skulle det godt gjøres å ikke gå forbi noen som stod i gapestokken eller være vitne til en henrettelse. Lidelsen var et konstant nærvær blant dem som bodde der.

Etter et arbeid med et såpass tungt materiale virker Renberg klar for å slippe romanen ut i verden og til folket. Han avslutter lanseringen med å lese en klagesang fra 1600-tallet, akkompagnert av SiTron.

Med lyrikk som likeså godt kunne vært skrevet av Anna Voigt selv, blir vi dratt tilbake til fortiden, klare til å lese hennes historie. **UD**

Visesang for en gudsførlatt verden

Ut av de industrielle og pønkete bråkmakerene fra 80-tallets kynisme oppstår en ny sjanger: den kontroversielle og fryktinngydende, men vakre neofolk.

TEKST: Mats Fosdahl | ILLUSTRASJON: Eiril Solveig Ugulen

Den post-industrielle scenen på 80-tallet var en av avant-garden. Estetiske og soniske overskridelser, avvisning av det materielle og det tilgjengelige preget en kynisk holdning til samtiden. Ideosynkratismen som aktualiserte seg gjennom grupper som Psychic TV, Coil og Throbbing Gristle, var en anerkjennelse av det jævlige. Ut av dette post-industrielle slektstree vokste det frem en ny, uventet gren på midten av 80-tallet. En sjanger som ikke agiterte, men som så tilbake.

På det soniske nivået etterlot den postindustrielle scenen seg mørke droner. Droner som hyppig anvendes i neofolks reverbirerte atmosfærer og gitareffekter, men der slutter likhetene. Et samtidig lydbilde, utgjort av metal-

lisk og skjærende lyd, byttes mot tradisjonens instrumenter, blant annet gitarer og fioliner. Samtidens smerte og lidelse forblir, men nå ønsker man å erindre en tid før atombomber og den eksistensielle frykt og ensomheten som aldri har vært tydeligere. Folkens mørke uttrykk kan spores tilbake til Leonard Cohens håpløshet på *Songs of Love And Hate*, likeså Nico sin eksperimentelle tilnærminger på *The Marble Index* og *Desertshore*. Likevel befinner neofolk sitt estetiske uttrykk seg i en egen, apokalyptisk sfære.

Fra støy til viser

På midten av 80-tallet begynner post-punk bandet Death In June, ledet av den britiske Douglass Pierce, å leke

med et gitarorientert lydbilde. Samtidig begynner Current 93, et tidligere avant-garde industrielt band med David Tibet som frontmann, å flørte med folkens uttrykk. Mot slutten av 80-tallet ville Tibet samarbeide med blant annet Tony Wakeford, som senere stiftet Sol Invictus, Douglass P., samt Fire + Ice's Ian Read. Innen 90-tallet hadde de fullstendig gått vekk fra samtidsmusikkens disruptive tilnærminger. Likevel er det året 1992 hvor neofolks sjel og legeme forenes. Death In June gir ut sitt mest tungtveiende verk *But, What Ends When the Symbols Shatter?*, og Current 93, med et navn hentet fra et gnostisk dikt, *Thunder Perfect Mind*.

Høydepunkter i gransking av bunnen

I 1994 deler Current 93-medlem Michael Cashmore *Beauty Reaps the Blood of Solitude*, et delvis kollaborativt prosjekt med David Tibet og Rose McDowall. «Wicker Man Song» og «Bloodstreamruns» skulpteres i behagelige strøk av kjærlighet og melankoli omsvøpt i middelaldersk paganismen, mens «Tears For An Eastern Girl» reflekterer lengsel og uoppfylt kjærlighet. *Beauty Reaps* står som et av de mest unike og vakre folk-albumene.

På *The Light is Leaving Us All* fra 1996 konstanterer Current 93 menneskets lange skygger. Her henter bandet hjelp fra Coils John Balance samt Nick Cave som bidrar med vokaler. «The Frolic», inspirert av en kort historie skrevet av C93-kollaboratør og nihilistisk skrekfilosof Thomas Ligotti, er grusom, men likeså vakker. Samme kan sies om «The Bloodbells Chime», som på et komplekst vis skildrer krigsprofitering og

desensivering av død for Tibet bryter i tårer. *The Light* er et album ikledd mørke, men med en svært humanistisk og medfølelse karakter.

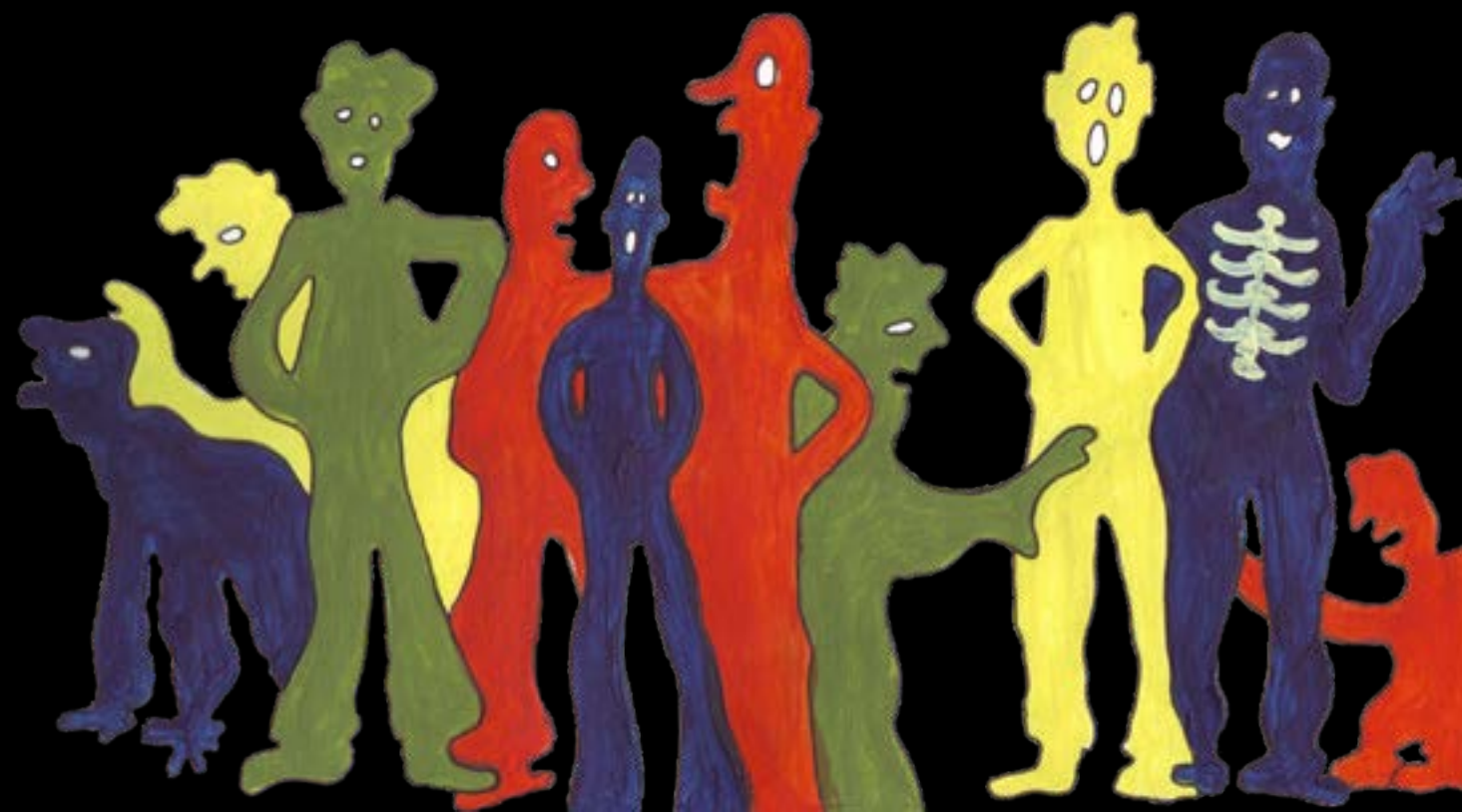
Det luxemburgske bandet ROME frontet av Jérôme Reuter har i nyere tid båret sjangerens flagg. 2009-albumet *Flowers Of Exile*, konseptualisert rundt den spanske borgerkrigen, er fanget mellom sentimental nasjonalisme og dødelighetens tragedier. Smertelig ærlig innkapsler ROME menneskers uimotståelige fascinasjon for krigens tragiske realiteter. Videre er Swans' *White Light From the Mouth of Infinity*, Sol Invictus' 90-talls utgivelser som *In The Rain* samt Fire + Ice's *Gilded by the Sun* høydepunkt fra sjangerens glansdager.

Ondskap angrepet, eller ondskap anvendt

Der låtskrivere som Tibet anvender ondskapens estetikk satirisk og som tematiske virkemidler for å under-

streke pessimisme, har andre fremstilt slik tematikk fra en romantisk vinkling. Blood Axis sin krigsfascinasjon og tradisjonelle symbolikk romaniserer fascisme og det tradisjonelle middelalderens Europa: en degenerert og stygg tolkning av neofolks ellers humanitære, medmenneskelige holdninger. Også Death In June's Douglass Pierce har fått sine anklager for anvendelsen av fascistisk symbolisme, noe som i 1992 kulminerte med Current 93-låta «A Song For Douglas After He's Dead». Trolig den første og siste neofolk-diss-tracken.

Snart 40 år etter neofolks fødsel er sjangeren noe døende, hovedsakelig bestående av halvaktive veteraner og lite nytt blod. I tillegg kan sjangerens tidvis smakløse og kontroversielle estetikk støte vekk noen. Likevel er det mye skjønnhet i avgrunnen neofolk orienterer seg så elegant i, en avgrunn som er mer tydelig enn noen gang.

«Art rap»- legendens rotete hyllest til den alternative hiphop-sfæren

Open Mike Eagle - *another triumph of ghetto engineering*

TEKST: Aksel Henrik Lessum | FOTO: Auto Reserve

Open Mike Eagle lar bevisstheten strømme over meditative beats og skaper et album som er hakket for rotete til å forme noen tydelig tematikk lytteren kan følge.

another triumph of ghetto engineering er et relativt minimalistisk album, kjennetegnet av repetitive lo-fi-rytmer som går i loop uten mye variasjon. Dette gir Open Mike Eagle og gjestartistene god plass, på godt og vondt. På låter som «i bled on stage at first ave» gir denne kombinasjonen en meditativ effekt, hvor man virkelig kan sette seg inn i Open Mike Eagle sin tankestrøm-lyrikk, mens på låten «a new rap festival called falling loud» blir instrumentalen for repetitiv og lyrikken er for halvhjertet til å

holde oppmerksomheten min. Valg av gjestartister er også av særdeles varierende kvalitet. På låten «WFLD 32» får vi et vers fra Eshu Tune (bedre kjent som komikeren Hannibal Buress) som passer perfekt inn i låtens avslappede, men morsomme energi. Mens verset til Video Dave på låten «the grand prize game on the bozo show» føles som en repetitiv ordsalat.

Open Mike Eagle sine album er ofte nostalgiske og selvransakende, noe *another triumph of ghetto engineering* også er. Men, mens tidligere album som *Brick Body Kids Still Daydream* fra 2017 handler om hans barndom, handler dette albumet mer om et retrospektiv av hans karriere og fortellinger om de menneskene som har vært med ham

siden starten. Men disse fortellingene er ofte fortalt i korte bruddstykker og uten kontekst, som kan få den overordnede tematikken til å bli utydelig.

«**Dave said these are the liner notes**» er en tre minutter lang låt hvor Open Mike Eagle lister og gir utrop til samtlige artister. Sett bort ifra at dette er en bisarr ting å gjøre på en låt, så gjør låten albumets tematikk tydeligere. Det er et album som feirer hvordan alternativ hiphop har funnet sin plass i zeitgeisten, samtidig som det takker de andre artistene for alt de har gjort for kulturen. Det er bare synd at resten av albumet er så rotete at denne tematikken ikke var en sterkere rød tråd fra starten. Spesielt ettersom Open Mike Eagle sine tidligere album viser at han kan være fantastisk forteller.

Gruppen leverer et greit prosjekt med mye lekenhet og kule låter.

KØBER, MC Magnus, mikke – *KØBER & Tjommi*

TEKST: Andreas Johnsen | FOTO: Hviskeleken Records

KØBER & Tjommi er et halvtimes langt album med rapperne KØBER og MC Magnus, produsert av mikke. Dette er KØBERs andre album, mens MC Magnus allerede har fire album under beltet fra før. Albumet er produsert med mange elegante og kule instrumentaler, og det er lite å si på produksjonen fra mikke. Albumet byr på mange lekne vers, gjesteopptreden fra Unge Obi, og til og med et mellomspill.

Både KØBER og MC Magnus leverer stort sett solid på albumet. Tidvis kan KØBERs rapping bli litt i overkant simpel, med enkle enderim og en lite innovativ flyt. Det virker som om KØBER ikke klarer å gli like godt over instrumentalen som sin motpart Magnus gjør, og tidvis virker det som rappingen til KØBER hadde fungert bedre a capella. Utover albumet begir

KØBER seg ut på litt mer variasjon som for eksempel på låten «urtegata studio», som er et av de sterkere sporene på albumet.

Gjennom stort sett hele albumet leverer MC Magnus lættis vers, og one-linere som flyter godt over instrumentalene til mikke. Dette er veldig velkomment når partneren hans ikke alltid leverer like sterkt. One-linerne er ikke alltid noe å skrive hjem om, men holder et greit nivå og er som regel underholdende å høre på.

Låten «Vinner» med Unge Obi er et definitivt høydepunkt. En kortere låt over en eventyraktig, Askeladden-lignende instrumental, der de tre rapperne får skinne på sine vers. Og her griper alle muligheten. På denne låten kommer nok også albumets beste

vers, som ikke overraskende kommer fra Unge Obi. Unge Obi kommer med mange morsomme replikker og referanser, som når han sier «[...] kommer sterkere tilbake enn LeBron James sitt hårfeste[...]», og leverer et utrolig sterkt vers. Det eneste som er synd, er at Unge Obi ikke er å høre mer på albumet.

På albumet leverer artistene mange bra instrumentaler og morsom rapping, men albumet mangler det siste lille som får deg til å komme tilbake til det. Det er verken instrumentaler eller vers for historiebøkene, men det er fortsatt et album som er verdt å høre på. Så om du ønsker å utforske interessante skikkelser innen norsk rapp, er dette relativt korte albumet noe du bør sjekke ut.

Antiheltens lydspor.

Den ghanesisk-australske artisten Genesis Owusu, ekte navn Kofi Owusu-Ansah, er bare 25 år gammel, men har på kort tid gjort seg bemerket innenfor eksperimentell hiphop. I 2021 vant han pris for blant annet årets album og beste hiphop-utgivelse under Australias versjon av Grammy Awards med debutalbumet *Smiling with No Teeth*.

Der debutalbumet hadde tydelige inspirasjoner fra glitch-sjangeren og jevnt over var sjangersprikende med låter fra funk, noise og R&B, er *STRUGGLER* et veldig britisk-lydende album med pønke og progressiv rock som en rød tråd. Owusu har likevel ikke gitt slipp på funk og R&B, men disse blandes mer sømløst inn og gjør hele den 38 minutter lange lytteopplevelsen særdeles behagelig.

Albumet åpner med «Leaving The Light» der raskt oppbyggende syntbasstøner og Genesis' stressede ånding bryter ut i et maksimalistisk lydbilde preget av raskt trommespill og Owusus kraftige stemme. Refrenget «Better run, there's a God and He's coming for me» stadfester tidlig at *STRUGGLER* ikke er et festalbum,

til tross for flere av de innbydende instrumentale. På lik linje med Slowthais album *Nothing Great About Britain* fra 2019 inneholder *STRUGGLER* låter med høy energi som er sonisk underholdende og dansbare, men som lyrisk sett går mye dypere.

Låter som «Stay Blessed», «Freak Boy» og «The Roach» hadde passet perfekt inn på en dunkel og sigarettøykfylt kjellerscene i London. Mer tilbakelelte og jazzete låter som «See Ya There» og «Stuck To The Fan» kunne vært fremført på The Spotted Cat i New Orleans. Ved å bryte opp albumet gir disse lytteren rom til å puste ut mellom all fuzzgitaren og det ellers dystre lydbildet, samtidig som 25-åringen beviser at han behersker sang så vel som rapp.

Ett av høydepunktene er «That's Life (A Swamp)», en fem og et halvt minutters odysse, der første halvdel er en hyllest til kjærlighetsrus i klassisk funk-stil, mens den siste anerkjenner at et forhold ikke bare er sol og fine dager – da med et sjangerskifte over til melankolsk neo-soul.

STRUGGLER er bare Genesis Owusus andre album, men allerede er det klinkende klart at han ikke er redd for å eksperimentere med forskjellige sjangre. Ikke bare er albumet ekstremt underholdende, det er også et innblikk i livets absurditeter fortalt gjennom Owusus alter ego «The Roach», eller kakerlakken, om du vil.

Genesis Owusu – *STRUGGLER*

TEKST: Even Kaushik | FOTO: AWAL Records

Et lenge etterlengtet samarbeidsprosjekt som leverer det man forventer, men tar få sjanser.

Earl Sweatshirt og The Alchemist har samarbeidet mange ganger tidligere, og for dem som er kjent med begge, så er dette samarbeidsprosjektet en ganske åpenbar oppskrift for suksess. Her får man både Sweatshirt sin late og depressive rapping og The Alchemists klassiske soul- og funk-samples. For dem av oss som elsker dette, så er det mye å glede seg til i *Voir Dire*. Men om man har hørt noe av musikken til enten Earl Sweatshirt eller The Alchemist før, er det ikke mange overraskelser i vente.

Låter som «Sentry (feat. MIKE)» føles som de kunne passet rett inn i Earl sitt magnum opus *SOME RAP SONGS*. Låten «All The Small Things» har et bisart 80-talls soul-sample som skurrer med Earl sin rappestil på en veldig

interessant måte. Dessverre følger de fleste låtene artistenes suksessformel for nært, som kan få låtene til å virke noe forutsigbare. Låter som «My Brother, The Wind» og «Vin Scully» føles som det ligger for mye på «clouten» av The Alchemist sin produksjonstil og Earl sine kompliserte ordspill, så det føles uinspirert og kjedelig.

Albumet er ikke lagt ut på tradisjonelle strømmeplassformer som Spotify enda, med det ryktes at det kommer på strømming senere. Det er i stedet lagt ut gratis på en nettside, med en forvirrende NFT-forbindelse hvor man kan «kjøpe» NFT-er for enhver låt. Dette kan virke som et tiltak for å kunne tjene penger mer direkte på sin kunst, ettersom det ikke er noe å tjene

fra strømminger, men dette er ikke veien å gå. Selg musikken din direkte som digitalt album eller selg dyr merch som Tøyen Holding, men drit i å knytte dine album til shady NFT-plattformer.

Voir Dire er ikke mitt favorittalbum fra Earl Sweatshirt eller fra The Alchemist, men for en tilhenger av begge artistene er det mye bra her. Og ønsker man noe avslappet lyrisk hiphop, er dette i det øvre sjiktet av det som har kommet i år. Men, når man ser albumet i sin kontekst av å være et høyprofilert samarbeidsprosjekt som folk har ønsket seg i mange år, samtidig som det lanseres med intensjonen av å selge NFT-er, er det umulig å riste av seg følelsen av at ambisjonsnivået på albumet var lavt.

Earl Sweatshirt & The Alchemist - *Voir Dire*

TEKST: Aksel Henrik Lessum | FOTO: Earl Sweatshirt, The Alchemist

RADIO REVOLT

**DIN STUDENTRADIO
I TRONDHEIM.**

Lytt på DAB, som podcast
eller på radiorevolt.no

ARKIV

Dette utdraget er nå nesten 110 år gammelt. Teksten stiller seg kritisk til at anmeldelser av opera, teaterstykker eller konserter ofte er preget av de personlige meningene til kritikkerne. Noen vil kanskje si at denne kritikken er like relevant selv nå, et århundre senere.

STRIPE

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Kryssord

	Hast			Gruppe	UD		Kvinne- navn
	Billed- kort						
Mynt- enhet			Tallord				
			Kollektiv- selskap				
Liten del		Eng. Kunstig virkelig- het			Over- rekke	UD	
					Blomst		
En gammel Isjø..							
			Slange			UD	
Teknolo- gifork.			Å dra	UD	Under- holdning		Elv
		Makter					
		Gammal kvae					
Magasin	UD			Inter- nasjonal org.			Skips- fork.
Knabber				Retning Retning fork.			
Gate						Kikke	

TEKST: Bendik Brodshaug | FOTO: Oskar Hadders

Send inn løsningsordet til avisredaktor@studentmediene.no innen 29.09.2023 og vær med i trekningen av en flott premie!

KVISS

KVISSMESTER: Kristoffer Hedman
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

- Hvor mange ganger har en amerikansk president blitt arrestert?
- Hvem spiller hovedrollen i filmen *Yesterday*?
- Hvilket band ga ut albumet *Pinkerton* i 1996?
- Hvem komponerte musikken til filmen *Oppenheimer*?
- Hvilket år ble Norge medlem av FN?
- Hvor stor andel av Norges landareal er myr?
a) 8,9 prosent, b) 5,3 prosent, c) 12,7 prosent
- Hvor mange mennesker er estimert å ha levd på jorden?
- Hvem brakk staven under Holmenkollens VM-stafett i 1982?
- Hvilken tv-serie har hatt flest episoder?
- Hvor mye koffein er dødelig for et voksent menneske?
- Hvor stor var verdens største cappuccino?
- Hvem skapte Barbie-dukken og merkenavnet?
- Hvilken rolle spilte Trond Fausa Aurvåg i *Oppenheimer*?
- Når ble NTNU dannet?
- Hvor mye vokser hår gjennomsnittlig i løpet av en uke?
- Hvem var den første europeiske oppdageren som fant Australia?
- Hvem oppfant det første batteriet?
- Hvilke tre filmer har rekorden for flest Oscar-priser (elleve)?
- Når er kommunevalget i 2023?
- Hvilket parti er Norges eldste?

1) En gang (Ullysses S. Grant) 2) Himesh Patel 3) Weezer 4) Ludvig Göransson 5) 356 6) a) 8,9 prosent 7) 117 milliarder 8) Oddvar Brå 9) *Sandmannen* 10) Åtte til ti gram (60-100 koppper kaffe) 11) 1 665 liter 12) Ruth Handler 13) George Kistakowsky 14) 1. januar 1996 15) 2,5 millimeter 16) Willem Janszoon 17) Alessandro Volta 18) *Kingens Herre: Etter en konge, Titanic og Ben-Hur* 19) 11. september 20) Venstre, stiftet 28. januar 1884

Hvilken nye kinofilm er du?

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

0-5 poeng:

The Flash

Ja, hva skal man si? Dette var kanskje ikke den beste opp-tredenen. Bedre lykke neste gang!

6-10 poeng:

Indiana Jones and the Dial of Destiny

Er det kanskje på tide å gi seg nå eller? Det er tydelig at de to siste rundene har vært ganske dårlige.

11-15 poeng:

Teenage Mutant Ninja Turtles: Mutant Mayhem

En klassiker returnerer. Du har kanskje ikke alltid slått an, men du kommer alltid sterkt tilbake.

16-20 poeng:

«Barbenheimer»

Du tok verden med storm. Sprengte både box office og *New Mexico*. Vær stolt, du er *enough*.

Spitposten

SPIT, FRA: DEN MEST GIDDALAUSE SPITTERN PÅ OVERTID

Registrerer:

- ...at hei alle nye!
- ...at Magnus anmelder debattkomiteen
- ...at Tequilatirsdag?
- ...at Vinonsdag?
- ...at Bayertorsdag?
- ...at Cavasondag?
- ...at rolig mandag.
- ...ØL I HELGA
- ...at eldrebolgen i desken redde av eksternt opptak
- ...at vi må ta en dram med bestemor
- ...at nå må du svare på det jeg spør om
- ...at eiendomsskatten kommer og tar deg
- ...at Kent Ranum kan skaffe deg heimert
- ...at er fra bygda, så kan ikke uttale meg
- ...at alle politikerne på debatten var enige
- ...at sultestreik for seksuell trakassering
- ...at det handler ikke om kjønn, det er sannhet
- ...at Fitteblekka sensurert
- ...at kommer Fredrikstad til å rykke opp
- ...at for et dumt spørsmål, selvfølgelig gjør de det
- ...at magasinredaktør er singel
- ...at gløsing lukter vondt
- ... at festningen sin grafikk er drit

Utgavens dyr : hybelkanin

Hybelkaninen er et praktfullt, søt lite vesen. De dukker alltid opp litt uti vår og høst semesteret kort etter opptaket.

Musikk redd aksjonen anmelder Festninga 2023

ABSOLUTT ALLE I MUSIKK VAR PÅ FESTIVAL – DETTE FANT VI UT

I stor frykt for at et individs meninger skal gjenspeile en større gjeng, har vi flinke musikkjournalistene i musikk redd aksjonen skrevet alle ordene i denne anmeldelsen av Festninga sammen. Vi står alle inne for det som blir skrevet - og vi tar meningen med oss til graven!

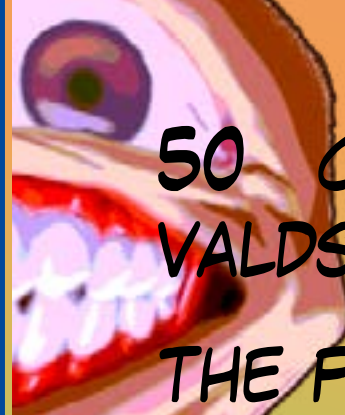
Første ut på scenen i Festningaparken var gutteboibandgruppen Pop Boys. Her synes vi det var for lite gitarmusikk.

Deretter var vi på Gerald Eazy. Også for lite gitarmusikk.

Høydepunkter var nok Balenciaga. Selv om det ikke var noe gitarmusikk.

Alt i alt så var det ganske lite gitar musikk, men 10/10 vi kommer tilbake neste år om vi får lov

(les også anmeldelsen av PeStereo. tl;dr: for mye gitarmusikk 10/10)

50 CENT MISTENKT I VALDSHANDLING: GRAB THE F***ING MIC!

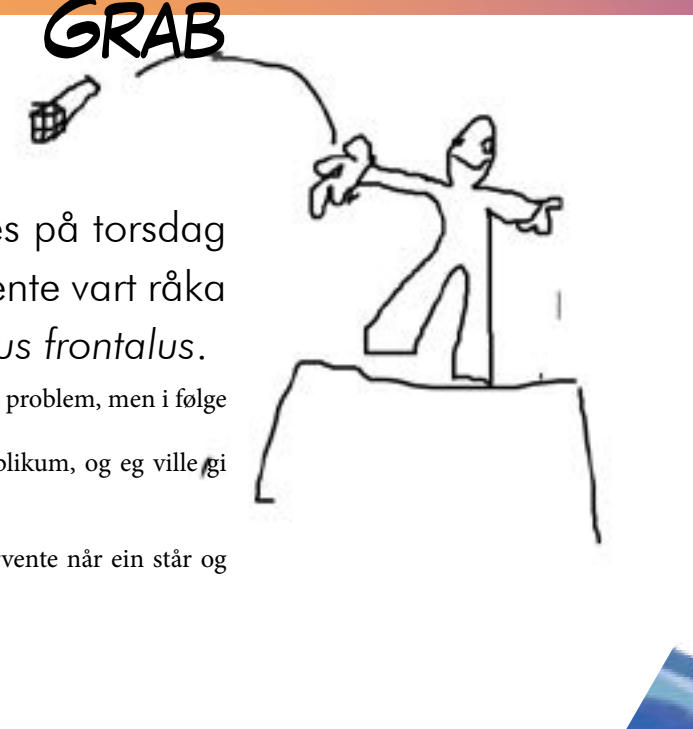
På 50 cent-konserten i Los Angeles på torsdag gjekk det hardt for seg då ei ung jente vart råka av ein flygande mikrofon rett i lobus frontalis.

Nokre hevdar at kastet skjedde i affekt forårsaka tekniske problem, men i følge rapparen sjølv var det berre ein uskuldig leik.

- Som artist veit ein kor viktig det er å få med seg publikum, og eg ville gi refrenget til dei. Problemet var at ingen tok det i mot.

Så det var ikkje di hensikt å slå ut jenta?

- Sjølv sagt ikkje! Men ein tyngre hjernerystelse er å forvente når ein står og slumrar på konsert. Grab the f***ing mic!

Mysteriet om Trondheimsluketa er løst

Mysteriet om hva som har forårsaket Trondheims lukten har lenge vært omdiskutert blant innbyggerne i byen. Den beskrives som spy, kattermat, fiskeslo og mye annet.

Nå har spittedvergen funnet svaret. Det er gløsingene som har vært på fære.

Mange har kanskje observert, eller luktet, studentene som er nyopptatte til Gløs sine mange linjeforeninger.

Med en innvielsesseremoni der de må dynkes i fiskeslo og andre ulumskheter er det en skarp odør som fyller byen.

Fitteblekka har snakket med leder for byforvaltning- og stankavdeling, Asle thorsen.

-Ja vi har lenge visst at det var de skitne Gløsingene som er ansvarlige, kunne Thorsen røpe.

Byforvaltning- og stankavdelingen i Trondheim kommune tar godt betalt for å bevare hemmeligheten til stinkdyrene.

-Barna var veldig fornøyd når Abacus betalte for tur til Disneyland Orlando, fortalte Thorsen.

-Hvorfor røper du denne hemmeligheten nå?

-De nektet å øke bestikkelsene etter rentesatsene, avsluttet en misfornøyd Thorsen.

Young, wild & (caries) free

Book en tannsjekk og få **10 %** studentrabatt ved våre klinikker i Trondheim og Melhus*

Book time

- Munkegata
- Sirkus Shopping
- Trondheim Torg
- Leutenhaven
- Sanden
- Melhus

*Gjelder ikke spesialistbehandling, tannteknikerarbeid, salgsvare, forbruksvarer og administrasjonkostnad. Husk gyldig studentbevis.

ORIS DENTAL